

Bruxelles, 23. svibnja 2018.
(OR. en)

9056/18

Međuinstitucijski predmet:
2016/0364 (COD)

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

NAPOMENA

Od: Predsjedništvo

Za: Delegacije

Predmet: Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni
Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga,
mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te
mjera za očuvanje kapitala
– *kompromisni tekst predsjedništva*

Za delegacije se u nastavku nalazi kompromisni tekst predsjedništva o navedenom prijedlogu koji
će se 25. svibnja 2018. predstaviti Vijeću.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

¹ SL C [...], [...], str. [...].

² SL C , , str.

budući da:

- (1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća³ i Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴ donesene su kao odgovor na financijske krize do kojih je došlo u razdoblju 2007. i 2008. Tim se zakonodavnim mjerama znatno doprinijelo jačanju financijskog sustava Unije i institucije se učinilo otpornijima na moguće buduće šokove. Iako su izuzetno opsežne, tim se mjerama nisu riješili svi utvrđeni nedostaci koji utječu na institucije. Isto tako, na neke od izvorno predloženih mjera primjenjivale su se klauzule o preispitivanju, a neke nisu bile dovoljno precizno utvrđene da bi ih se moglo neometano provesti.
- (2) Cilj je ove Direktive riješiti probleme u vezi s odredbama za koje se pokazalo da nisu dovoljno jasne te su stoga podložne različitim tumačenjima ili za koje je utvrđeno da previše opterećuju određene institucije. Sadržava i prilagodbe Direktive 2013/36/EU koje su potrebne nakon donošenja drugog relevantnog zakonodavstva Unije, poput Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵, ili zbog usporedno predloženih izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013. Konačno, predloženim se izmjenama bolje usklađuje trenutačni regulatorni okvir s razvojem događaja na međunarodnoj razini kako bi se promicala dosljednost i usporedivost među jurisdikcijama.

³ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁴ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁵ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

- (3) Financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu biti matična društva bankarskih grupa, a primjena bonitetnih zahtjeva obvezna je na temelju konsolidiranog položaja takvih holdinga. S obzirom na to da institucija koja je pod kontrolom takvih holdinga ne može uvijek osiguravati pridržavanje zahtjeva na konsolidiranoj osnovi u cijeloj grupi, potrebno je da se određeni financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izravno obuhvate područjem primjene nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom 2013/36/EU i Uredbom (EU) br. 575/2013 kako bi se osigurala usklađenost na konsolidiranoj osnovi. Stoga bi trebalo predvidjeti poseban postupak davanja odobrenja određenim financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima i izravne nadzorne ovlasti nad njima kako bi se osiguralo da takvi holdinzi mogu biti izravno odgovorni za usklađenost s bonitetnim zahtjevima koji se primjenjuju na konsolidiranoj osnovi, a da oni ne podliježu dodatnim bonitetnim zahtjevima na pojedinačnoj osnovi.
- (3a) Davanjem odobrenja i nadzorom nad određenim holdinzima ne bi se smjelo spriječiti grupe da prema vlastitom nahođenju odlučuju o specifičnim internim aranžmanima i raspodjeli zadaća unutar grupe kako bi osigurale usklađenost s konsolidiranim zahtjevima i ne bi se trebale spriječiti izravne nadzorne mjere nad tim institucijama u okviru grupe koje se bave osiguravanjem usklađenosti s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi.
- (3b) U posebnim okolnostima financijski holding ili mješoviti financijski holding osnovan radi držanja sudjelujućih udjela u društvima može biti izuzet od davanja odobrenja. Iako je prepoznato da izuzeti financijski holding ili mješoviti financijski holding mogu donositi odluke u redovitom tijeku poslovanja, ne bi trebali donositi upravne, operativne ili financijske odluke kojima se utječe na grupu ili ona društva kćeri u grupi koja su institucije ili financijske institucije. Prilikom procjene usklađenosti s tim zahtjevom, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir relevantne zahtjeve u skladu s pravom trgovačkih društava kojemu podliježe financijski holding ili mješoviti financijski holding.

- (4) Konsolidirajućem nadzornom tijelu povjerene su glavne odgovornosti u pogledu nadzora na konsolidiranoj osnovi. Stoga je potrebno da konsolidirajuće nadzorno tijelo bude na odgovarajući način uključeno u davanje odobrenja i nadzor financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga. Ako se konsolidirajuće nadzorno tijelo razlikuje od nadležnog tijela u državi članici u kojoj se nalazi financijski holding ili mješoviti financijski holding, to bi odobrenje trebalo dati zajedničkom odlukom. Europska središnja banka pri izvršavanju zadaća u provedbi nadzora na konsolidiranoj osnovi nad matičnim društvima kreditnih institucija u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013¹¹ trebala bi isto tako izvršavati svoje dužnosti u odnosu na davanje odobrenja i nadzor nad financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima.
- (5) Iz Izvješća Komisije COM(2016) 510 od 28. srpnja 2016. vidljivo je da neka načela, to jest zahtjevi u pogledu odgode i isplate u instrumentima koji su utvrđeni u članku 94. stavku 1. točkama (l) i (m) Direktive 2013/36/EU, kada se primjenjuju na male i jednostavne institucije, donose preveliko opterećenje i nisu razmjerna svojim bonitetnim koristima. Slično tomu, utvrđeno je da trošak primjene tih zahtjeva premašuje njihove bonitetne koristi kad je riječ o zaposlenicima koji primaju niske iznose varijabilnih primitaka jer se takvim iznosima varijabilnih primitaka zaposlenicima daju mali ili nikakvi poticaji za prekomjerno preuzimanje rizika. Iako bi kao opće načelo trebalo biti dopušteno da države članice prema potrebi prilagođavaju zahtjeve u pogledu primitaka u skladu s prevladavajućim praksama primitaka na svojim nacionalnim tržištima i profilom radnog mjesta te odgovornostima odgovarajućih zaposlenika, trebalo bi im biti dopušteno da od zahtjeva za odgodu i isplatu u instrumentima u potpunosti izuzmu barem male i jednostavne institucije i zaposlenike s niskim razinama primitaka.

- (6) Kako bi se osigurala nadzorna konvergencija i potaknulo stvaranje jednakih uvjeta za institucije te odgovarajuću zaštitu deponenata, ulagatelja i potrošača u Uniji, potrebni su jasni, dosljedni i usklađeni kriteriji za utvrđivanje tih malih i jednostavnih institucija te niskih iznosa varijabilnih primitaka. Istodobno je primjereno državama članicama omogućiti određenu fleksibilnost za mijenjanje tih kriterija kada to smatraju potrebnim.
- (7) U Direktivi 2013/36/EU zahtijeva se da se znatan dio, i u svakom slučaju barem 50 % svakog varijabilnog primitka, sastoji ravnomjerno od dionica ili istovjetnih vlasničkih udjela, ovisno o pravnoj strukturi dotične institucije, ili od instrumenata povezanih s dionicama ili istovjetnih negotovinskih instrumenata, u slučaju institucije koja ne kotira na burzi; i, ako je moguće, od alternativnih instrumenata osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala koji ispunjuju određene uvjete. Ovim se načelom upotreba instrumenata povezanih s dionicama ograničava na institucije koje ne kotiraju na burzi, a od institucija koje kotiraju na burzi zahtijeva se upotreba dionica. U Izvješću Komisije COM(2016) 510 od 28. srpnja 2016. utvrđeno je da upotreba dionica može dovesti do znatnih administrativnih opterećenja i troškova za institucije koje kotiraju na burzi. Istodobno, jednake bonitetne koristi mogu se postići dopuštanjem institucijama koje kotiraju na burzi da upotrebljavaju instrumente povezane s dionicama koji prate vrijednost dionica. Stoga bi mogućnost upotrebe instrumenata povezanih s dionicama trebalo proširiti na institucije koje kotiraju na burzi.
- (8) Kapitalni dodaci koje određuju nadležna tijela važan su pokretač za ukupnu razinu regulatornog kapitala institucije i bitni su za sudionike na tržištu jer razina određenog dodatnog regulatornog kapitala utječe na prag za primjenu ograničenja na isplate dividendi, isplate bonusa i plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala. Potrebno je utvrditi jasnu definiciju uvjeta pod kojima bi trebalo određivati kapitalne dodatke kako bi se osiguralo da se pravila dosljedno primjenjuju u svim državama članicama te da tržište ispravno funkcionira.

- (9) Dodatne kapitalne zahtjeve koje određuju nadležna tijela trebalo bi utvrditi u odnosu na specifičan položaj pojedine institucije i oni bi trebali biti opravdani. Dodatni kapitalni zahtjevi mogu se određivati radi rješavanja rizika ili elemenata rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 575/2013 ili njima nisu izričito pokriveni samo u mjeri u kojoj se to smatra potrebnim u pogledu specifičnog položaja institucije. Ti bi zahtjevi u redoslijedu kapitalnih zahtjeva trebali biti pozicionirani iznad minimalnih kapitalnih zahtjeva te ispod zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj. Narav dodatnih kapitalnih zahtjeva specifična za instituciju trebala bi spriječiti njihovu uporabu kao alata za rješavanje makrobonitetnih ili sistemskih rizika. No, time ne bi trebalo spriječiti nadležna tijela da, među ostalim, dodatnim kapitalnim zahtjevima rješavaju rizike nastale za pojedinačne institucije zbog njihovih aktivnosti, uključujući one u kojima se odražava učinak određenih gospodarskih čimbenika ili tržišnih kretanja na profil rizika pojedinačne institucije.
- (9a) Nadzornom provjerom i ocjenom trebalo bi uzeti u obzir veličinu, strukturu i internu organizaciju institucija te narav, opseg i složenost njihovih aktivnosti. Ako različite institucije imaju slične profile rizičnosti, primjerice zato što imaju slične poslovne modele ili geografske položaje izloženosti ili su povezane s istim institucijskim sustavom zaštite, nadležna tijela trebala bi moći prilagoditi metodologiju za postupak provjere i ocjene kako bi se obuhvatile zajedničke značajke i rizici institucija s takvim istim profilom rizičnosti. Međutim, takvim prilagođavanjem ne bi se smjelo niti spriječiti nadležna tijela da propisno uzimaju u obzir specifične rizike koji utječu na svaku instituciju niti promijeniti narav određenih mjera specifičnu za instituciju.

- (10) Zahtjev u pogledu omjera financijske poluge paralelan je kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku. Stoga bi kapitalne dodatke koje određuju nadležna tijela radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge trebalo dodati zahtjevu koji se odnosi na minimalni omjer financijske poluge, a ne minimalnim kapitalnim zahtjevima koji se temelje na riziku. Nadalje, trebalo bi dopustiti uporabu svakog redovnog osnovnog kapitala koji institucije upotrebljavaju da bi ispunile svoje zahtjeve koji se odnose na financijsku polugu i za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva koji se temelje na riziku, uključujući zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj.
- (11) Nadležnim tijelima trebalo bi omogućiti da obavijeste instituciju o svakom usklađivanju iznosa kapitala iznad minimalnih kapitalnih zahtjeva, dodatnih kapitalnih zahtjeva i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za koje očekuju da ih institucije imaju kako bi se mogle nositi s budućim scenarijima stresnih situacija. S obzirom na to da se ova smjernica odnosi na ciljani kapital, trebalo bi smatrati da je pozicionirana iznad kapitalnih zahtjeva i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj te neispunjavanje tog cilja ne bi trebalo povlačiti za sobom ograničenja raspodjele predviđena člankom 141. Direktive 2013/36/EU. Budući da se u smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu odražavaju očekivanja u pogledu nadzora, Direktivom 2013/36/EU i Uredbom (EU) br. 575/2013 ne bi se trebale niti propisati obveze objave za ovu smjernicu niti sprečavati nadležna tijela da zahtijevaju objavu smjernice. Ako institucija opetovano ne dosegne ciljani kapital, nadležno tijelo trebalo bi imati pravo poduzeti nadzorne mjere te, prema potrebi, odrediti dodatne kapitalne zahtjeve.

- (12) Ispitanici koji su se odazvali Komisijinu pozivu na očitovanje o regulatornom okviru EU-a za financijske usluge istaknuli su da je opterećenje povezano s obvezom izvješćivanja povećano zbog sustavnog izvješćivanja koje zahtijevaju nadležna tijela, a koje prelazi zahtjeve utvrđene Uredbom (EU) br. 575/2013. Komisija bi trebala pripremiti izvješće o tim dodatnim zahtjevima koji se odnose na sustavno izvješćivanje te procijeniti jesu li u skladu s jedinstvenim pravilima o nadzornom izvješćivanju.
- (13) Odredbe Direktive 2013/36/EU koje se odnose na kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje povezane su s odgovarajućim odredbama [Uredbe XX o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013], za koje je potrebno dulje razdoblje provedbe za institucije. Kako bi se uskladila primjena pravila o kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje, odredbe potrebne za usklađivanje s odgovarajućim odredbama ove Direktive trebale bi se primjenjivati od istog datuma kao i odgovarajuće odredbe Uredbe (EU) br. [XX].
- (13a) Ovom se Direktivom ne bi smjelo sprečavati države članice da u nacionalnom pravu provode mjere osmišljene za poboljšanje otpornosti financijskog sustava, kao što su, među ostalim, ograničenja za omjer kredita i vrijednosti, ograničenja za omjer duga i prihoda, ograničenja za omjer otplate duga i prihoda te drugi instrumenti usmjereni na standarde kreditiranja.
- (14) Kako bi se izračunavanje kamatnog rizika koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje provodilo na usklađen način u slučajevima kada interni sustavi koje institucije primjenjuju za mjerenje tog rizika nisu zadovoljavajući, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti regulatorne tehničke standarde za detaljnu razradu standardiziranog pristupa s pomoću regulatornih tehničkih standarda utvrđenih u članku 84. stavku 4. Direktive 2013/36/EU, i to delegiranim aktima na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

- (15) Kako bi nadležna tijela bolje utvrđivala institucije koje u poslovima koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje mogu biti izložene prekomjernim gubicima zbog mogućih promjena u kamatnim stopama, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti regulatorne tehničke standarde koji se odnose na utvrđivanje šest nadzornih scenarija šoka koje sve institucije moraju primjenjivati za izračunavanje promjena u ekonomskoj vrijednosti kapitala kako je navedeno u članku 98. stavku 5., na utvrđivanje zajedničkih pretpostavki koje institucije moraju primijeniti u svojim internim sustavima u svrhu tih izračuna te na određivanje moguće potrebe za posebnim kriterijima na temelju kojih će se utvrđivati institucije za koje je opravdano primijeniti nadzorne mjere nakon smanjenja neto kamatnog prihoda koje se može pripisati promjenama kamatnih stopa, i to delegiranim aktima na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Prije donošenja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (19) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest ojačati i poboljšati postojeće zakonodavstvo Unije kojim se osiguravaju jedinstveni bonitetni zahtjevi koji se primjenjuju na kreditne institucije i investicijska društva u cijeloj Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (20) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (21) Kako bi se osiguralo da protuciklički zaštitni sloj kapitala pravilno odražava rizik koji za bankarski sektor proizlazi iz prekomjernog rasta kredita, kreditne institucije i investicijska društva trebali bi izračunavati zaštitne slojeve za svoju instituciju kao ponderirani prosjek stopâ protucikličkog zaštitnog sloja koje se primjenjuju u državama u kojima im se nalaze kreditne izloženosti. Svaka bi država članica stoga trebala imenovati tijelo odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za izloženosti koje se nalaze u toj državi članici. Tom bi se stopom zaštitnog sloja trebala uzimati u obzir razina kreditnog rasta i promjena omjera kredita i BDP-a u toj državi članici te sve druge varijable povezane s rizicima za stabilnost financijskog sustava.

- (22) Države članice trebale bi moći od određenih institucija zahtijevati da, osim zaštitnog sloja za očuvanje kapitala i protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, imaju zaštitni sloj za sistemski rizik kako bi spriječile i smanjile sistemske ili makrobonitetne rizike koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i člankom 131. Direktive 2013/36/EU, ako postoji rizik poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i realno gospodarstvo u određenoj državi članici. Stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik trebala bi se primjenjivati na sve izloženosti ili na jednu podskupinu odnosno više podskupina izloženosti i na sve institucije ili na jednu podskupinu odnosno više podskupina tih institucija ako te institucije obavljaju poslovne aktivnosti sa sličnim profilima rizičnosti.
- (23) Očekuje se da će Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) imati ključnu ulogu u koordinaciji makrobonitetnih mjera, kao i u prijenosu informacija o planiranim makrobonitetnim mjerama u državama članicama, i to objavljivanjem usvojenih makrobonitetnih mjera na svojoj internetskoj stranici i informiranjem svih tijela nakon obavješćivanja o planiranim makrobonitetnim mjerama. Kako bi se među državama članicama osigurali odgovarajući odgovori politika, očekuje se da će ESRB nadzirati dostatnost i usklađenost makrobonitetnih politika država članica, među ostalim nadziranjem toga upotrebljavaju li se instrumenti na usklađen način bez preklapanja.
- (23a) Relevantna nadležna ili imenovana tijela trebala bi za cilj imati izbjegavanje neusklađene ili udvostručene uporabe makrobonitetnih mjera utvrđenih u Direktivi 2013/36/EU i Uredbi (EU) br. 575/2013. Relevantna nadležna ili imenovana tijela osobito bi trebala primjereno razmotriti jesu li mjere poduzete u skladu s člankom 133. Direktive 2013/36/EU udvostručene ili neusklađene u pogledu drugih postojećih ili budućih mjera u skladu s člankom 124., 164. ili 458. Uredbe (EU) br. 575/2013.

- (23b) Nadležna ili imenovana tijela trebala bi na temelju naravi i raspodjele rizika koji su sastavni dio strukture grupe moći odrediti razinu ili razine primjene zaštitnog sloja za OSV instituciju. U određenim okolnostima moglo bi biti primjereno da nadležno ili imenovano tijelo odredi zaštitni sloj za OSV instituciju isključivo na razini nižoj od najviše razine konsolidacije.
- (23c) Prema metodologiji procjene za GSV institucije koju je objavio Bazelski odbor, potraživanja i obveze neke institucije u nekoliko jurisdikcija pokazatelji su njezine globalne systemske važnosti i učinka koji njezina propast može imati na globalni financijski sustav. Ti pokazatelji odražavaju specifične zabrinutosti, na primjer u pogledu većih poteškoća u koordinaciji sanacije institucija sa znatnim prekograničnim aktivnostima. Napretkom ostvarenim u pogledu zajedničkog pristupa sanaciji koji je rezultat jačanja jedinstvenih pravila te uspostave jedinstvenog sanacijskog mehanizma znatno je razvijena sposobnost uredne sanacije prekograničnih grupa u bankovnoj uniji. Stoga bi, ne dovodeći u pitanje sposobnost nadležnih ili imenovanih tijela da provode svoje dobro prosuđivanje, trebalo izračunati alternativnu ocjenu u kojoj se odražava taj napredak, a nadležna ili imenovana tijela trebala bi je uzeti u obzir pri procjeni systemske važnosti kreditnih institucija, bez da se time utječe na podatke dostavljene Bazelskom odboru za utvrđivanje međunarodnih nazivnika. EBA bi trebala pripremiti ažurirani nacrt regulatornih tehničkih standarda u svrhu određivanja dodatne metodologije za utvrđivanje GSV institucija kako bi se omogućilo priznavanje specifičnosti integriranog europskog okvira za sanaciju u kontekstu jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Ta ažurirana metodologija upotrebljava se isključivo za potrebe kalibracije zaštitnog sloja za GSV instituciju.
- (24) Direktivu 2013/36/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

1. točka (4) briše se

(1.a) točka (6) zamjenjuje se sljedećim:

„(6) u Njemačkoj: na „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, „Landwirtschaftliche Rentenbank”, „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, „Investitionsbank Berlin”, „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, „L-Bank, Staatsbank für Baden-Württemberg”, „LfA Förderbank Bayern”, „NRW.BANK”, „Saarländische Investitionskreditbank AG”, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, „Thüringer Aufbaubank”, društva koja se prema „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” priznaju kao tijela državne stambene politike i uglavnom se ne bave bankovnim transakcijama te društva koja se prema tom zakonu priznaju kao neprofitna društva koja djeluju u području stanogradnje;”;

(1.b) točka 14. zamjenjuje se sljedećim:

„(14) u Litvi: na „kredito unijos” osim „centrinės kredito unijos”;

(1.c) točka (16) zamjenjuje se sljedećim:

„(16) u Nizozemskoj: na „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV” i „kredietunies”;

2. dodaje se sljedeća točka (24):

„(24) u Hrvatskoj: na kreditne unije i Hrvatsku banku za obnovu i razvitak.”;

3. dodaje se sljedeća točka (25):

„(25) u Malti: „The Malta Development Bank”;

4. dodaje se sljedeća točka (26):

„(26) u Irskoj: „the Strategic Banking Corporation of Ireland”;

(b) []

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Subjekti iz točke (1) i točaka od (3) do (24) stavka 5. ovog članka tretiraju se kao financijske institucije za potrebe članka 34. i glave VII. poglavlja 3.”.

2. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

„(60) „sanacijsko tijelo” znači sanacijsko tijelo kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom (18) Direktive 2014/59/EU;

(61) „globalna sistemski važna institucija” (GSV institucija) znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (132) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(62) „globalna sistemski važna institucija izvan EU-a” (GSV institucija izvan EU-a) znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (133) Uredbe (EU) br. 575/2013;

(63) „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 137. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(64) „grupa iz treće zemlje” znači grupa čije matično društvo ima poslovni nastan u trećoj zemlji.:

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako se zahtjev ili nadzorna ovlast iz ove Direktive ili iz Uredbe (EU) br. 575/2013 primjenjuje na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj razini, pojmovima „institucija”, „matična institucija u državi članici”, „matična institucija iz EU-a” i „matično društvo” obuhvaćeni su i:

(a) financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi koji su dobili odobrenje u skladu s člankom 21.a i

(b) imenovane institucije koje su pod kontrolom matičnog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a, matičnog financijskog holdinga u državi članici ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u državi članici u kojoj relevantno matično društvo ne podliježe odobrenju u skladu s člankom 21.a stavkom 3.a;

(c) financijski holdinzi, mješoviti financijski holdinzi ili institucije imenovane u skladu s člankom 21.a stavkom 5. točkom (d),

za potrebe osiguravanja da se ti zahtjevi primjenjuju i nadzorne ovlasti izvršavaju na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) 575/2013.”

3. U članku 4. stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Države članice osiguravaju da tijela koja nisu nadležna tijela, a imaju ovlasti za sanaciju, blisko surađuju i savjetuju se s nadležnim tijelima u vezi s pripremom sanacijskih planova i u svim drugim slučajevima kada je to potrebno u skladu s ovom Direktivom, Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶ ili Uredbom (EU) br. 575/2013.”.

4. U članku 8. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) zahtjevi koji se primjenjuju na dioničare i članove koji imaju kvalificirane udjele ili, ako kvalificirani udjeli ne postoje, na 20 najvećih dioničara ili članova u skladu s člankom 14.; i”.

5. U članku 9. dodani su sljedeći novi stavci:

„3. Države članice obavješćuju Komisiju i EBA-u o nacionalnim zakonima kojima se izričito odobrava društvima koja nisu kreditne institucije da obavljaju djelatnost primanja depozita i ostalih povratnih sredstava od javnosti.

4. U skladu s ovim člankom države članice ne smiju izuzeti kreditne institucije od ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013.”.

⁶ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

6. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

Program rada i organizacijska struktura

Države članice zahtijevaju da zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad bude priložen program rada u kojem se navode vrste predviđenih djelatnosti i organizacijska struktura kreditne institucije, uključujući naznaku matičnih društava, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga unutar grupe.”

7. U članku 14. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za početak obavljanja djelatnosti kreditne institucije ako se, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem dobrog i razboritog upravljanja kreditnom institucijom, nisu uvjerila u primjerenost dioničara ili članova u skladu s kriterijima navedenima u članku 23. stavku 1. Primjenjuju se članak 23. stavci 2. i 3. te članak 24.”.

8. U članku 18. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve navedene u dijelu trećem, četvrtom ili šestom Uredbe (EU) br. 575/2013, osim zahtjeva utvrđenih u člancima 92.a i 92.b, ili zahtjeve iz članka 104. stavka 1. točke (a) ili članka 105. ove Direktive, ili se više ne može očekivati da će ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima, a posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koju su joj povjerovali njezini deponenti.”.

9. Umeću se sljedeći članci 21.a i 21.b:

„Članak 21.a

Davanje odobrenja financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima

1. Matični financijski holdinzi u državi članici ili matični mješoviti financijski holdinzi u državi članici, matični financijski holdinzi iz EU-a i matični mješoviti financijski holdinzi iz EU-a traže odobrenje u skladu s ovim člankom. Drugi financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi traže odobrenje u skladu s ovim člankom ako moraju biti usklađeni s ovom Direktivom ili Uredbom (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj osnovi.
2. Za potrebe stavka 1. financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi iz tog stavka konsolidirajućem nadzornom tijelu i, ako nije riječ o istom tijelu, nadležnom tijelu u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan, dostavljaju informacije o sljedećem:
 - (a) organizacijskoj strukturi grupe kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding pripada, pri čemu su jasno naznačena društva kćeri i, prema potrebi, matična društva, te lokacija i vrsta poslovanja koju obavlja svaki subjekt unutar grupe;
 - (b) informacijama u pogledu imenovanja barem dviju osoba koje stvarno upravljaju financijskim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom te usklađenosti sa zahtjevima iz članka 121. o kvalifikacijama direktora;
 - (c) informacijama u pogledu usklađenosti s kriterijima iz članka 14. o dioničarima i članovima, ako je društvo kći financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga kreditna institucija;

(d) unutarnjoj organizaciji i raspodjeli zadaća unutar grupe;

(e) svim drugim informacijama koje bi mogle biti potrebne za provedbu procjena iz stavaka 3. i 3.a.

Ako se financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu odobrenje daje u isto vrijeme kada se provodi procjena iz članka 22., nadležno tijelo za potrebe tog članka prema potrebi koordinira se s konsolidirajućim nadzornim tijelom određenim u skladu s člankom 111. te, ako nije riječ o istom tijelu, s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. U tom slučaju razdoblje procjene iz članka 22. stavka 3. drugog podstavka suspendira se na razdoblje koje premašuje 20 radnih dana do dovršetka postupka iz ovog članka 21.a.

3. Odobrenje se može dati financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu u skladu s ovim člankom samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) interni aranžmani i raspodjela zadaća unutar grupe odgovarajući su za potrebe postizanja usklađenosti sa zahtjevima određenima ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi te su pogotovo učinkoviti za:

- i. koordiniranje svih društava kćeri financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, uključujući, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadaća među institucijama kćerima;
- ii. sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima i
- iii. izvršavanje politika na razini grupe koje je odredio matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding na razini grupe.

- (b) Strukturnom organizacijom grupe kojoj pripada financijski holding ili mješoviti financijski holding ne ometa se niti na drugi način sprečava učinkovit nadzor nad institucijama kćerima ili matičnim institucijama u pogledu pojedinačnih, konsolidiranih te, prema potrebi, potkonsolidiranih obveza kojima podliježe. Pri procjeni ovoga kriterija pogotovo se uzima u obzir položaj financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi, dioničarsku strukturu te ulogu financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe;
- (c) ispunjeni su kriteriji iz članka 14. i zahtjevi iz članka 121.

3.a Davanje odobrenja financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu ne zahtijeva se u skladu s ovim člankom, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) glavna djelatnost financijskog holdinga jest stjecanje udjela u društvima kćerima ili, u slučaju mješovitog financijskog holdinga, glavna djelatnost u odnosu na institucije ili financijske institucije jest stjecanje udjela u društvima kćerima;
- (b) financijski holding ili mješoviti financijski holding nije imenovan kao subjekt u sanaciji ni u kojoj grupi u sanaciji grupe u skladu sa sanacijskom strategijom koju je odredilo relevantno sanacijsko tijelo u skladu s Direktivom 2014/59/EU;
- (c) kreditna institucija kći imenovana je kao odgovorna za osiguravanje usklađenosti grupe s bonitetnim zahtjevima na konsolidiranoj osnovi te su joj na raspolaganje stavljena sva potrebna sredstva i zakonske ovlasti za učinkovito ispunjavanje tih obveza;

- (d) financijski holding ili mješoviti financijski holding ne sudjeluje u donošenju upravne, operativne ili financijske odluke kojima se utječe na grupu ili njezina društva kćeri koja su institucije ili financijske institucije;
- (e) nema prepreka učinkovitom nadzoru nad grupom na konsolidiranoj osnovi.

Financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi izuzeti od odobrenja u skladu s ovim stavkom ne isključuju se iz opsega konsolidacije kako je utvrđeno u ovoj Direktivi i Uredbi (EU) br. 575/2013.

- 4. Konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrđeno u skladu s člankom 111. redovito prati usklađenost s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 3.a. Financijski holdinzi i mješoviti financijski holdinzi konsolidirajućem nadzornom tijelu određenom u skladu s člankom 111. dostavljaju informacije koje to tijelo zahtijeva za redovito praćenje strukturne organizacije grupe i usklađenosti s uvjetima iz stavka 3. ili, prema potrebi, stavka 3.a. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dijeli te informacije s nadležnim tijelom u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan.
- 5. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da uvjeti iz stavka 3. nisu ispunjeni ili da se više ne ispunjavaju, financijski holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost konsolidiranog nadzora nad zahtjevima ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi i usklađenosti s njima. U slučaju mješovitog financijskog holdinga nadzornim mjerama pogotovo se uzimaju u obzir učinci na financijski konglomerat.

Nadzorne mjere mogu se sastojati od:

- (a) suspenzije prava glasa koja proizlaze iz dionica institucija kćeri koje ima financijski holding ili mješoviti financijski holding;
 - (b) sudskih zabrana ili kazni protiv financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili članova upravljačkog tijela i rukovoditelja, u skladu s člancima od 65. do 72.;
 - (c) davanja uputa ili smjernica financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu da svojim dioničarima prenese sudjelujuće udjele u svojim društvima kćerima koje su institucije;
 - (d) privremenog imenovanja drugog financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili institucije unutar grupe kao odgovornog za usklađivanje sa zahtjevima ove Direktive i Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj osnovi;
 - (e) ograničavanja ili zabranjivanja raspodjela ili plaćanja kamata dioničarima;
 - (f) zahtijevanja da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi prodaju ili smanje udjele u institucijama ili subjektima financijskog sektora;
 - (g) zahtijevanja da financijski holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi predstave plan o neodgodivoj ponovnoj uspostavi usklađenosti.
6. Ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo utvrdilo da se više ne ispunjavaju uvjeti iz stavka 3.a financijski holding ili mješoviti financijski holding traži odobrenje u skladu s ovim člankom.

7. Za potrebe donošenja odluka o davanju odobrenja i izuzeću od odobrenja iz stavka 3., odnosno stavka 3.a, i nadzornih mjera iz stavaka 5. i 6., ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo različito od nadležnog tijela u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan, ta dva tijela rade zajedno uz potpuno savjetovanje. Konsolidirajuće nadzorno tijelo priprema procjenu o pitanjima iz stavaka 3., 3.a, 5. i 6., ovisno o tome koji se primjenjuje, te prosljeđuju tu procjenu nadležnom tijelu u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan. Ta dva tijela rade sve u svojoj moći kako bi postigla zajedničku odluku u roku od dva mjeseca od datuma primitka navedene procjene.

Zajednička odluka uredno se dokumentira i sadrži razloge zbog kojih je donesena.

Konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje financijski holding ili mješoviti financijski holding o zajedničkoj odluci.

U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding imaju poslovni nastan ne donose odluku te predmet upućuju EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi odluku u roku od jednog mjeseca. Dotična nadležna tijela donose zajedničku odluku u skladu s odlukom EBA-e. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od dva mjeseca ili nakon donošenja zajedničke odluke.

- 7.a U slučaju mješovitih financijskih holdinga, ako su konsolidirajuće nadzorno tijelo određeno u skladu s člankom 111. ili nadležno tijelo u državi članici u kojoj mješoviti financijski holding ima poslovni nastan različiti od koordinatora određenog u skladu s člankom 10.

Direktive 2002/87/EZ, potrebna je suglasnost koordinatora za potrebe odluka ili zajedničkih odluka iz stavaka 3., 3.a, 5. i 6., ovisno o tome koji se primjenjuje. Ako je potrebna suglasnost koordinatora, neslaganja rješavaju relevantna europska nadzorna tijela, koja donose odluku u roku od jednog mjeseca. Odlukama, zajedničkim odlukama ili sporazumom ne dovode se u pitanje obveze u skladu s Direktivom 2002/87/EZ ili Direktivom 2009/138/EZ.

8. Ako se odbije odobrenje financijskom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu u skladu s ovim člankom, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavještuje podnositelja zahtjeva o odluci i razlozima u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva, ili ako je zahtjev nepotpun, u roku od četiri mjeseca od primitka potpunih informacija potrebnih za odluku.

Odluka o izdavanju ili odbijanju odobrenja u svakom se slučaju donosi u roku od šest mjeseci od primitka zahtjeva. Odluku o odbijanju može prema potrebi popratiti bilo koja mjera iz stavka 5.

Članak 21.b

Posredničko matično društvo u EU-u

1. Dvije institucije u Uniji ili više njih koje pripadaju istoj grupi iz treće zemlje imaju jedinstveno posredničko matično društvo u EU-u s poslovnim nastanom u Uniji.
- 1.a Nadležna tijela mogu omogućiti institucijama iz stavka 1. da imaju dva posrednička matična društva u EU-u ako utvrde da postojanje jedinstvenog posredničkog matičnog društva u EU-u ne bi bilo u skladu s obveznim zahtjevom u skladu s pravilima treće zemlje u kojoj krajnje matično društvo grupe iz treće zemlje ima mjesto uprave.
2. Posredničko matično društvo u EU-u kreditna je institucija odobrena u skladu s člankom 8. ili financijski holding ili mješoviti financijski holding odobren u skladu s člankom 21.a.

Odstupajući od prvog podstavka, ako nijedna institucija iz stavka 1. nije kreditna institucija ili se mora osnovati drugo posredničko matično društvo u EU-u u vezi s investicijskim djelatnostima radi ispunjavanja obveznog zahtjeva kako je navedeno u stavku 1.a, posredničko matično društvo u EU-u ili drugo posredničko matično društvo u EU-u može biti investicijsko društvo odobreno u skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive 2014/65/EU.

3. Stavci 1., 1.a i 2. ne primjenjuju se ako je ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji manja od 40 milijardi EUR.

4. Za potrebe ovog članka ukupna vrijednost imovine koju grupa iz treće zemlje ima u Uniji zbroj je sljedećeg:
- (a) iznosa ukupne imovine svake institucije u Uniji grupe iz treće zemlje kako je iskazana u njezinoj konsolidiranoj bilanci ili kako je iskazana u njihovim pojedinačnim bilancama ako bilanca institucije nije konsolidirana; i
 - (b) iznosa ukupne imovine svake podružnice grupe iz treće zemlje s odobrenjem za rad u Uniji u skladu s člankom 47.
5. Nadležna tijela dostavljaju EBA-i sljedeće informacije za svaku grupu iz treće zemlje koja posluje u njihovoj jurisdikciji:
- (a) nazive i iznos ukupne imovine institucija koje se nadziru, a pripadaju grupi iz treće zemlje;
 - (b) nazive i iznos ukupne imovine koja se odnosi na podružnice koje su dobile odobrenje u toj državi članici u skladu s člankom 47. i vrste djelatnosti za koje su dobile odobrenje;
 - (c) naziv i pravni oblik bilo kojeg posredničkog matičnog društva u EU-u koje je osnovano u toj državi članici i naziv grupe iz treće zemlje kojoj pripada.

6. Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih grupa iz trećih zemalja koje posluju u Uniji i njihova posredničkog matičnog društva u EU-u ili više njih, prema potrebi.

Nadležna tijela osiguravaju da svaka institucija u njihovoj jurisdikciji koja je dio grupe iz treće zemlje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) ima posredničko matično društvo u EU-u;
 - (b) posredničko je matično društvo u EU-u;
 - (c) jedina je institucija grupe iz treće zemlje u Uniji; ili
 - (d) dio je grupe iz treće zemlje čija je ukupna vrijednost imovine u Uniji manja od 40 milijardi EUR.
7. Odstupajući od stavka 1., grupe koje posluju putem više od jedne institucije u Uniji i čija ukupna vrijednost imovine iznosi 40 milijardi EUR ili više na [datum stupanja na snagu ove Direktive] imaju posredničko matično društvo u EU-u ili u slučaju iz stavka 1.a, dva posrednička matična društva u EU-u u roku od [četiri godine od datuma primjene ove Direktive].
8. U roku od [šest godina od datuma primjene ove Direktive] Komisija nakon savjetovanja s EBA-om preispituje zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, prema potrebi. U tom izvješću razmatra se:
- (a) jesu li zahtjevi iz ovog članka funkcionalni, potrebni i proporcionalni i bi li druge mjere bile primjerenije;
 - (b) bi li trebalo preispitati zahtjeve koji su ovim člankom određeni za institucije kako bi se njima odražavale najbolje međunarodne prakse.

10. U članku 23. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ugled, znanje, vještine i iskustvo, kako je navedeno u članku 91. stavku 1., svakog člana upravljačkog tijela koje će upravljati poslovanjem kreditne institucije nakon predloženog stjecanja;”.

11. Članak 47. mijenja se kako slijedi:

(a) iza stavka 1. umeće se novi stavak 1.a:

„1.a Države članice zahtijevaju da podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji barem jednom godišnje izvješćuju nadležna tijela o sljedećim informacijama:

- (a) ukupnoj imovini koja se odnosi na djelatnosti podružnice koja ima odobrenje za rad u toj državi članici;
- (b) informacijama o likvidnoj imovini dostupnoj podružnici, pogotovo o dostupnosti likvidne imovine u valutama Unije;
- (c) regulatornom kapitalu kojim raspolaže podružnica;
- (d) sustavima zaštite depozita dostupnima deponentima u podružnici;
- (e) njihovim sustavima upravljanja rizikom;

- (f) sustavima upravljanja, uključujući nositelje ključnih funkcija za djelatnosti podružnice;
 - (g) planovima oporavka kojima je pokrivena poslovnica i
 - (e) svim drugim informacijama koje nadležno tijelo smatra potrebnima za sveobuhvatno praćenje djelatnosti podružnice.
- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o sljedećem:

- (a) svim odobrenjima za rad izdanim podružnicama kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i svim naknadnim izmjenama tih odobrenja za rad;
- (b) ukupnoj imovini koja se može pripisati podružnicama kreditnih institucija s odobrenjem za rad koja imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i ukupnim obvezama koje se na njih odnose, o kojima se periodično izvješćuje i
- (c) nazivu grupe iz treće zemlje kojoj pripada podružnica s odobrenjem za rad.

Na svojoj internetskoj stranici EBA objavljuje popis svih podružnica iz trećih zemalja s odobrenjem za rad u državama članicama, uz naznaku države članice.”

- (c) nakon stavka 2. dodaje se novi stavak:

„2.a Nadležna tijela koja nadziru podružnice kreditnih institucija koje imaju mjesto uprave u trećoj zemlji i nadležna tijela institucija koja su dio iste grupe iz treće zemlje blisko surađuju kako bi se osiguralo da sve djelatnosti grupe iz treće zemlje u Uniji podliježu sveobuhvatnom nadzoru, spriječilo izbjegavanje zahtjeva primjenjivih na grupe iz treće zemlje u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 i spriječili svi štetni učinci na financijsku stabilnost Unije.

EBA olakšava suradnju među nadležnim tijelima za potrebe podstavka 1., među ostalim pri provjeravanju je li dostignut prag iz članka 21.b stavka 3.”.

11.a Dodaje se sljedeći novi članak 58.a:

„Članak 58.a

Prijenos informacija međunarodnim i europskim tijelima

1. Neovisno o članku 53. stavku 1. i članku 54., nadležna tijela, podložno uvjetima određenima u stavcima od drugog do petog, mogu prenositi određene informacije sljedećim tijelima ili ih dijeliti s njima:
 - (a) Međunarodnom monetarnom fondu i Svjetskoj banci za potrebe procjena za Program procjene financijskog sektora;
 - (b) Banci za međunarodne namire za potrebe studija kvantitativnog učinka;
 - (c) Odboru za financijsku stabilnost za potrebe njegove nadzorne funkcije;
 - (d) Europskoj komisiji;
 - (e) Europskom stabilizacijskom mehanizmu i Europskom fondu za financijsku stabilnost i

- (f) sanacijskim tijelima i Jedinstvenom sanacijskom odboru.
2. Nadležna tijela mogu dijeliti povjerljive informacije samo na temelju izričitog zahtjeva relevantnog tijela, ako su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:
- (a) zahtjev je opravdan u pogledu konkretnih zadataka koje izvršava tijelo koje je predalo zahtjev u skladu sa svojim zakonskim ovlastima;
 - (b) zahtjev je dovoljno precizan u pogledu naravi, opsega i formata traženih informacija, te sredstava njihove objave ili prijenosa;
 - (c) tražene informacije strogo su potrebne za izvršavanje konkretnih zadataka tijela koje je predalo zahtjev te ne prelaze zakonom propisane zadatke dodijeljene tijelu koje je predalo zahtjev;
 - (d) informacije se prenose ili objavljuju isključivo osobama koje su izravno uključene u izvršavanje konkretne zadatke;
 - (e) na osobe koje imaju pristup informacijama primjenjuju se zahtjevi koji se odnose na čuvanje poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 53. stavka 1.
3. Ako je zahtjev predao jedan od subjekata iz stavka 1. točaka od (a) do (e), nadležna tijela mogu prenositi samo skupne ili anonimizirane informacije i mogu dijeliti samo druge informacije u prostorima nadležnog tijela.
4. Ako je zahtjev predalo jedno od tijela iz stavka 1. točke (f), sve informacije prenose se sigurnim komunikacijskim kanalima između nadležnog tijela i tijela koje je predalo zahtjev.

5. Ako je objavom informacija obuhvaćena obrada osobnih podataka, tijelo koje je predalo zahtjev prilikom obrade ispunjava primjenjive zahtjeve Uredbe 2016/679.

11.b U članku 64. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležnim tijelima dodjeljuju se sve nadzorne ovlasti da interveniraju u poslovanje institucija, financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga koje su im potrebne za izvršavanje njihove funkcije, uključujući posebno pravo da oduzmu odobrenje za rad u skladu s člankom 18., ovlasti koje su potrebne u skladu s člankom 102. i ovlasti navedene u člancima 104. i 105. te ovlasti za poduzimanje mjera iz članka 21.a.”

11.c U članku 66. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) izostanka zahtjeva za odobrenje u slučaju kršenja članka 21.a ili kršenja zahtjeva iz članka 21.a”.

11.d U članku 67. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (q):

„(q) matična institucija, matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding ne poduzimaju mjere koje bi mogle biti potrebne za osiguravanje usklađenosti s bonitetnim zahtjevima iz dijela trećeg, četvrtog, šestog ili sedmog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili određene u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) ili člankom 105. ove Direktive na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi.”.

12. U članku 75. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela prikupljaju informacije priopćene u skladu s kriterijima za objavljivanje utvrđenima u točkama (g), (h), (i) i (k) članka 450. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i upotrebljavaju ih za određivanje referentnih trendova i praksi primitaka. Nadležna tijela o tome obavješćuju EBA-u.”

13. Članak 84. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 84.

Kamatni rizik koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje

1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode interne sustave ili upotrebljavaju standardiziranu metodologiju za utvrđivanje, ocjenjivanje i smanjenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kamatnih stopa koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkih instrumenata i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje te za upravljanje tim rizicima.
2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode interne sustave za procjenu i praćenje rizika koji proizlaze iz mogućih promjena kreditnih raspona koje utječu na ekonomsku vrijednost vlasničkih instrumenata i neto kamatni prihod od poslova institucija koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.
3. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucije upotrebljavaju standardnu metodologiju iz stavka 1. ako interni sustavi koje te institucije provode radi ocjenjivanja rizikâ iz stavka 1. nisu zadovoljavajući.
4. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja, za potrebe ovog članka, detalja standardizirane metodologije koje institucije mogu upotrebljavati radi ocjenjivanja rizikâ iz stavka 1.

EBA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [godinu dana nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. EBA izdaje smjernice radi utvrđivanja sljedećega:

- (a) kriterija za ocjenu rizikâ iz stavka 1. koju provodi interni sustav institucija;
- (b) kriterija za utvrđivanje i smanjenje rizikâ iz stavka 1. te upravljanje njima, što provode institucije;
- (c) kriterija za procjenu i praćenje rizikâ iz stavka 2. koje provode institucije;
- (d) kriterija za određivanje toga koji interni sustavi koje provode institucije za potrebe stavka 1. nisu zadovoljavajući kako je navedeno u stavku 3.;

EBA izdaje smjernice do [godinu dana nakon stupanja na snagu].”.

14. U članku 85. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode politike i procese za ocjenjivanje izloženosti operativnom riziku i upravljanje njome, uključujući rizik modela i rizike koji proizlaze iz eksternalizacije, i za pokriće događaja male učestalosti s velikim gubicima. Institucije određuju što je operativni rizik u smislu tih politika i postupaka.”.

15. Članak 92. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. briše se;

(b) u stavku 2. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da pri utvrđivanju i primjeni politika ukupnih primitaka, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske pogodnosti, za kategorije zaposlenika čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije, institucije poštuju sljedeće zahtjeve na način i u mjeri koji su primjereni njihovoj veličini, internoj organizaciji te vrsti, opsegu i složenosti njihovih djelatnosti.”

(c) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Za potrebe stavka 2. kategorije zaposlenika čije profesionalne djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije uključuju barem:

- (a) sve članove upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije;
- (b) zaposlenike s upravnom odgovornošću nad kontrolnim funkcijama i značajnim poslovnim jedinicama;
- (d) zaposlenike koji imaju pravo na znatne primitke iz prethodne financijske godine, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. primici zaposlenika jednaki su iznosu od 500.000 EUR i prosječnim primitcima dodijeljenima upravljačkom tijelu i višem rukovodstvu institucije iz točke (a) ili su veći od tih iznosa;
 - ii. zaposlenici izvršavaju svoju stručnu djelatnost u značajnoj poslovnoj jedinici i njihova djelatnost ima znatan učinak na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice.”

16. Članak 94. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (l) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. dionica ili, ovisno o pravnoj strukturi predmetne institucije, istovjetnih vlasničkih udjela; ili instrumenata povezanih s dionicama ili, ovisno o pravnoj strukturi predmetne institucije, istovjetnih negotovinskih instrumenata;”.

(aa) Stavak 2. mijenja se kako slijedi:

„EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju kategorije instrumenata kojima se ispunjavaju uvjeti iz stavka 1. točke (l) podtočke ii.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 31. ožujka 2014.

EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji za definiranje sljedećeg za potrebe utvrđivanja zaposlenika čije djelatnosti imaju znatan utjecaj na profil rizičnosti institucije, kako je navedeno u članku 92. stavku 3.:

- (a) upravne odgovornosti, kontrolnih funkcija i značajnih poslovnih jedinica;
- (b) značajnih poslovnih jedinica i znatnog utjecaja na profil rizičnosti relevantne poslovne jedinice i
- (c) drugih kategorija zaposlenika koje nisu izričito navedene u članku 92. stavku 3., čije djelatnosti imaju usporediv utjecaj na profil rizičnosti institucije kao i kategorije zaposlenika navedene u članku 92. stavku 3.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [šest mjeseci od stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010”.

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Odstupajući od stavka 1., zahtjevi utvrđeni u točkama (l) i (m) te u točki (o) podstavku drugom ne primjenjuju se barem na sljedeće:

- (a) instituciju koja nije velika institucija kako je utvrđeno u članku 430.a točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i čija vrijednost imovine u prosjeku te na pojedinačnoj ili, prema potrebi, konsolidiranoj osnovi u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013, iznosi 5 milijardi EUR ili je manja od tog iznosa u razdoblju od četiri godine koje prethodi tekućoj financijskoj godini;
- (b) zaposlenika čiji godišnji varijabilni primici ne premašuju 50.000 EUR i ne čine više od jedne trećine njegovih ukupnih godišnjih primitaka. Za potrebe ove točke države članice mogu mijenjati pragove iz ove točke uzimajući u obzir posebnosti praksi primitaka na relevantnom nacionalnom tržištu te odgovornosti i profila radnog mjesta tih zaposlenika.

3.a Država članica može:

- (a) sniziti prag iz stavka 3. točke (a) za institucije koje nisu velike institucije, kako je utvrđeno člankom 430.a točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, uzimajući u obzir vrstu i opseg njihovih djelatnosti, njihovu internu organizaciju ili, prema potrebi, karakteristike grupe kojoj pripadaju ili
- (b) povisiti prag iz stavka 3. točke (a) do najvišeg iznosa od 15 milijardi EUR, pod uvjetom da institucija nije velika institucija kako je utvrđeno člankom 430.a točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 te da ispunjava kriterije iz članka 430.a stavka 4. točaka od (b) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013.”

4. U roku od [četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive] Komisija u bliskoj suradnji s EBA-om preispituje primjenu stavaka 3. i 3.a, izvješćuje o njoj te dostavlja to izvješće, prema potrebi zajedno s prijedlogom zakonodavnog akta, Europskom parlamentu i Vijeću.

5. EBA donosi smjernice za olakšavanje provedbe i dosljednu primjenu stavaka 3. i 3.a.”

17. Članak 97. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. briše se točka (b);
- (b) nakon stavka 4. umeće se novi stavak 4.a:

„4.a Države članice mogu prilagoditi metodologije za primjenu postupka provjere i ocjene iz stavka 1. kako bi se u obzir uzele institucije sličnih profila rizičnosti, kao što su slični modeli poslovanja ili geografski položaj izloženosti. Takve prilagođene metodologije mogu uključivati referentna mjerila i kvantitativne pokazatelje usredotočene na rizike i omogućuju razmatranje specifičnih rizika kojima svaka institucija može biti izložena te ne utječu na narav mjera određenih u skladu s člankom 104.a specifičnu za instituciju.

Nadležna tijela obavješćuju EBA-u ako primjenjuju prilagođene metodologije u skladu s ovim stavkom. EBA prati nadzorne prakse i izdaje smjernice o tome kako bi se slični profili rizičnosti trebali procjenjivati u svrhu ovog stavka te da bi se zajamčila dosljedna i proporcionalna primjena sličnih metodologija prilagođenih instituciji diljem Unije. Te se smjernice donose u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010”.

18. Članak 98. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. briše se točka (j);

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Preispitivanje i ocjena koje provode nadležna tijela uključuju izloženost institucija kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje. Nadležna tijela barem u sljedećim slučajevima izvršavaju nadzorne ovlasti, osim ako na temelju provjere i ocjene iz ovog stavka smatraju da institucija primjereno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje:

- (a) u slučaju institucija čija se ekonomska vrijednost vlasničkih instrumenata iz članka 84. stavka 1. smanji za više od 15 % njihova osnovnoga kapitala zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa utvrđene u bilo kojem od šest nadzornih scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope;
- (b) u slučaju velikog smanjenja neto kamatnog prihoda institucije zbog iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa utvrđene u bilo kojem od dva nadzorna scenarija šoka koji se primjenjuju na kamatne stope, kako je navedeno u članku 448. stavku 3. točki (b) Uredbe 575/2013;

Za potrebe ovog stavka pojam „nadzorne ovlasti” znači svaka od sljedećih ovlasti:

- (a) ovlasti iz članka 104. stavka 1.;
- (b) ovlast određivanja pretpostavki modela i parametara, osim onih koje je utvrdila EBA u skladu s člankom 98. stavkom 5.a točkom (b), koje institucije uzimaju u obzir u svojem izračunu ekonomske vrijednosti vlasničkoga kapitala u skladu s člankom 84. stavkom 1.
- (c) umeće se sljedeći stavak 5.a:

„5.a EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi za potrebe stavka 5. utvrdila sljedeće:

- (a) šest nadzornih scenarija šoka koje treba primjenjivati na kamatne stope za svaku valutu;
- (b) s obzirom na međunarodno dogovorene bonitetne standarde, zajedničke pretpostavke modela i parametara, osim bihevioralnih pretpostavki, koje institucije odražavaju u svojim izračunima ekonomske vrijednosti vlasničkoga kapitala iz stavka 5. točke (a), koje su ograničene na sljedeće:
 - i. postupanje s vlastitim vlasničkim kapitalom institucije;
 - ii. uključivanje, sastav i diskontiranje novčanih tokova osjetljivih na promjene kamatnih stopa, koji proizlaze iz imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije, uključujući postupanje s komercijalnim maržama i drugim sastavnicama marže;
 - iii. upotrebu dinamičnih i/ili statičnih modela bilance i postupanje s amortiziranim pozicijama i pozicijama koje dopijevaju, koje iz toga proizlazi.
- (c) zajedničke pretpostavke modela i parametara koje institucije odražavaju u svojim izračunima neto kamatnog prihoda i onoga što se smatra „velikim smanjenjem” za potrebe stavka 5.

EBA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [godinu dana nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

19. U članku 99. stavku 2. briše se točka (b).

20. Članak 103. briše se.

21. Članak 104. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 97., članka 98. stavaka 4. i 5., članka 101. stavka 4. i članka 102. te primjene Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležna tijela imaju barem sljedeće ovlasti:

- (a) mogu zahtijevati da dodatni kapitalni zahtjev institucija premašuje zahtjeve utvrđene Uredbom (EU) br. 575/2013, uz uvjete iz članka 104.a;
- (b) mogu zahtijevati jačanje sustava, procesa, mehanizama i strategija provedenih u skladu s člancima 73. i 74.;
- (c) mogu zahtijevati da institucije predstave plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s nadzornim zahtjevima u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EU) br. 575/2013 te odrede rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana u pogledu opsega i roka;
- (d) mogu zahtijevati da institucije primjenjuju posebne politike rezerviranja ili tretmana imovine u pogledu kapitalnih zahtjeva;

- (e) mogu ograničiti poslove, poslovanje ili mrežu institucija ili zahtijevati napuštanje djelatnosti koje su pretjerani rizik za stabilnost institucije;
 - (f) mogu zahtijevati smanjenje rizika koji proizlaze iz djelatnosti, proizvoda i sustava institucija, uključujući eksternalizirane djelatnosti;
 - (g) mogu zahtijevati da institucije ograniče varijabilne primitke na postotak neto prihoda ako ti primici nisu u skladu s održavanjem dobre kapitalne osnove;
 - (h) mogu zahtijevati da institucije upotrijebe neto dobit za jačanje regulatornog kapitala;
 - (i) mogu ograničiti ili zabraniti institucijama plaćanje raspodjela ili kamata dioničarima, članovima ili imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ne čini nastanak statusa neispunjavanja obveza institucije;
 - (j) mogu odrediti dodatne izvještajne zahtjeve ili zahtjeve za češćim izvješćivanjem, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti;
 - (k) mogu odrediti posebne zahtjeve za likvidnost, kao i ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza;
 - (l) mogu zahtijevati dodatne objave.
- (b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

2. Za potrebe stavka 1. točke (j) nadležna tijela mogu institucijama odrediti dodatne izvještajne zahtjeve ili zahtjeve za češćim izvješćivanjem, ako se informacije koje treba dostaviti ne udvostručuju i ako se dodatne informacije zahtijevaju za potrebe članaka od 97. do 102. Smatra se da se sve dodatne informacije koje se mogu zahtijevati od institucija udvostručuju, ako su iste ili gotovo iste informacije već dostavljene na drugi način nadležnom tijelu. Nadležno tijelo ne zahtijeva da institucija dostavlja dodatne informacije ako je prethodno primilo informacije u drukčijem formatu ili s drukčijom razinom detalja i ako taj drukčiji format ili razina detalja ne sprečavaju nadležno tijelo da pruža informacije jednake razine kvalitete i pouzdanosti koje odlikuju i dodatne informacije koje bi inače bile dostavljene.”;

(c) stavak 3. briše se.

22. Umeću se sljedeći članci 104.a, 104.b i 104.c:

„Članak 104.a

Dodatni kapitalni zahtjev

1. Nadležna tijela određuju dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ako na temelju provjera u skladu s člancima 97. i 101. utvrdi da se na pojedinačnu instituciju odnosi bilo koja sljedeća situacija:

(a) institucija je izložena rizicima ili elementima rizika koji nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 kako je utvrđeno u stavku 2.;

(b) institucija ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima 73. i 74. ove Direktive ili u članku 393. Uredbe (EU) br. 575/2013 te nije vjerojatno da bi druge nadzorne mjere bile dovoljne za osiguravanje usklađenosti s tim zahtjevima u odgovarajućem razdoblju;

- (c) smatra se da ispravci iz članka 98. stavka 4. nisu dovoljni da bi omogućili instituciji da u kratkom razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštiti od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima;
- (d) ocjena iz članka 101. stavka 4. upućuje na to da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu odobrenog pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva;
- (e) institucija u više navrata ne uspijeva uspostaviti ili zadržati adekvatnu razinu dodatnog regulatornog kapitala za pokriće smjernica priopćenih u skladu s člankom 104.b stavkom 3.;
- (f) druge situacije specifične za instituciju za koje nadležno tijelo smatra da su razlog za znatnu zabrinutost u vezi s nadzorom.

Nadležna tijela određuju dodatne kapitalne zahtjeve iz članka 104. stavka 1. točke (a) samo za pokriće rizika nastalih za određene institucije zbog njihovih aktivnosti, uključujući one u kojima se odražava učinak određenih gospodarskih čimbenika ili tržišnih kretanja na profil rizičnosti pojedinačne institucije.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) smatra se da rizici ili elementi rizika nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 ako su iznosi, vrsta i raspodjela kapitala koje nadležno tijelo smatra adekvatnima uzimajući u obzir nadzornu provjeru procjene koju su institucije provele u skladu s člankom 73. prvim stavkom viši od kapitalnih zahtjeva institucije navedenih u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe prvog podstavka nadležna tijela procjenjuju, uzimajući u obzir rizik profila svake pojedinačne institucije, rizike kojima je institucija izložena, uključujući:

- (a) rizike ili elemente rizika koji su izričito isključeni iz kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 ili nisu izričito spomenuti u okviru tih kapitalnih zahtjeva i
- (b) rizike ili elemente rizika koji će vjerojatno biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

U mjeri u kojoj rizici ili elementi podliježu prijelaznim aranžmanima ili odredbama o nastavku priznavanja u ovoj Direktivi ili Uredbi (EU) br. 575/2013 oni se ne smatraju rizicima ili elementima rizika koji će vjerojatno biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s primjenjivim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe prvog podstavka dodatni regulatorni kapital pokriva sve značajne rizike ili elemente tih rizika koji nisu pokriveni ili nisu dovoljno pokriveni kapitalnim zahtjevima navedenima u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.

Kamatni rizik koji proizlazi iz pozicija kojima se ne trguje može se smatrati značajnim barem u slučajevima iz članka 98. stavka 5. osim ako nadležna tijela na temelju provjere i ocjene iz istog stavka smatraju da institucija adekvatno upravlja kamatnim rizikom koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje i da institucija nije prekomjerno izložena kamatnom riziku koji proizlazi iz poslova koji se vode u knjizi pozicija kojima se ne trguje.

3. Nadležna tijela određuju razinu dodatnog regulatornog kapitala potrebnog u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) kao razliku između kapitala koji se smatra adekvatnim u skladu sa stavkom 2. i kapitalnih zahtjeva navedenih u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013.
4. Institucija ispunjava dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) regulatornim kapitalom kojim se ispunjavaju sljedeći uvjeti:
 - (a) barem tri četvrtine dodatnog kapitalnog zahtjeva ispunjava se osnovnim kapitalom;
 - (b) barem tri četvrtine osnovnog kapitala sastoje se od redovnog osnovnog kapitala.

Odstupajući od prvog podstavka, nadležno tijelo može tražiti od institucije da ispunji svoj dodatni kapitalni zahtjev s većim udjelom osnovnog kapitala ili redovnog osnovnog kapitala ako je to potrebno i uzimajući u obzir posebne okolnosti institucije.

Regulatorni kapital koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) ne upotrebljava se za ispunjavanje bilo kojeg kapitalnog zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. stavka 6. ove Direktive ili smjernica o dodatnom regulatornom kapitalu iz članka 104.b.

Odstupajući od trećeg podstavka, regulatorni kapital koji se upotrebljava za ispunjavanje dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) koji nadležna tijela određuju radi rješavanja rizika prekomjerne financijske poluge koji nisu dovoljno pokriveni člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 može se upotrebljavati za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. stavka 6. ove Direktive.

5. Nadležno tijelo svakoj instituciji u pisanom obliku obrazlaže odluku o određivanju dodatnog kapitalnog zahtjeva iz članka 104. stavka 1. točke (a) barem jasnim prikazom potpune procjene elemenata iz stavaka od 1. do 4. U slučaju iz stavka 1. točke (e) to uključuje posebno objašnjenje razloga zbog kojih se određivanje smjernica o kapitalu više ne smatra dostatnim.
6. ☐

Članak 104.b

Smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu

1. U skladu sa strategijama i procesima iz članka 73. institucije utvrđuju svoj interni kapital na adekvatnoj razini regulatornog kapitala koja je dovoljna da se pokriju svi rizici kojoj je institucija izložena i radi osiguravanja sljedećega:
- (a) toga da cikličke ekonomske fluktuacije ne dovedu do kršenja tih zahtjeva i
 - (b) toga da regulatorni kapital institucije može apsorbirati moguće gubitke koji proizlaze iz scenarija stresnih situacija, uključujući one utvrđene u okviru nadzornog testiranja otpornosti na stres iz članka 100.
2. Nadležna tijela redovito preispituju razinu internog kapitala koji svaka institucija određuje u skladu sa stavkom 1. kao dio provjera i ocjena provedenih u skladu s člancima 97. i 101., uključujući rezultate testiranja otpornosti na stres iz članka 100.

U skladu s tim provjerama nadležna tijela za svaku instituciju određuju ukupnu razinu regulatornog kapitala koju smatraju odgovarajućom.

3. Nadležna tijela priopćuju institucijama svoje nadzorne smjernice o dodatnom regulatornom kapitalu, koji se sastoji od razlike između ukupne razine regulatornog kapitala koju nadležna tijela smatraju odgovarajućom i iznosa regulatornog kapitala koji se zahtijeva u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013 i u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) i člankom 128. ove Direktive, ako je ta razlika pozitivna.
4. Smjernice nadzornih tijela o dodatnom regulatornom kapitalu u skladu sa stavkom 3. specifične su za pojedinu instituciju. Smjernicama se mogu pokriti rizici koji se rješavaju dodatnim kapitalnim zahtjevima određenima u skladu s člankom 104.a samo u mjeri da se njima pokrivaju aspekti onih rizika koji nisu već pokriveni tim zahtjevom.
5. Neispunjavanje smjernica iz stavka 3. ako institucija ispunjava zahtjeve utvrđene u dijelu trećem, četvrtom, petom i sedmom Uredbe (EU) br. 575/2013, dodatni kapitalni zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) i zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. stavka 6. ne povlači za sobom ograničenja iz članka 141.

Članak 104.c.

Suradnja sa sanacijskim tijelima

1. ☐
2. Nadležna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela o dodatnom kapitalnom zahtjevu koji je određen institucijama u skladu s člankom 104. stavkom 1. točkom (a) i o bilo kakvim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu priopćenima institucijama u skladu s člankom 104.b.”.
23. U članku 105. briše se točka (d).
24. U članku 108. briše se stavak 3.
25. U članku 109. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Nadležna tijela zahtijevaju od matičnih društava i društava kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva da ispunjavaju obveze propisane u odjeljku II. ovog poglavlja na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kako bi se osiguralo da su sustavi, procesi i mehanizmi koji se zahtijevaju u skladu s odjeljkom II. ovog poglavlja dosljedni i dobro integrirani te da je moguće dobiti sve podatke i informacije relevantne za nadzor. Ona posebno osiguravaju da matična društva i društva kćeri na koja se primjenjuje ova Direktiva provode te sustave, procese i mehanizme u svojim društvima kćerima koja ne podliježu ovoj Direktivi, uključujući one koje imaju poslovni nastan u offshore financijskim centrima. Ti sustavi, procesi i mehanizmi također su dosljedni i dobro integrirani i ta društva kćeri moraju biti sposobna pružiti podatke i informacije relevantne za nadzor.

3. Obveze koje proizlaze iz odjeljka II. ovog poglavlja, a koje se odnose na društva kćeri na koja se ne primjenjuje ova Direktiva, ne primjenjuju se ako matična institucija iz EU-a može dokazati nadležnim tijelima da je primjena odjeljka II. nezakonita prema zakonima treće zemlje u kojoj društvo kći ima poslovni nastan.”

25.a U članku 109. dodaje se sljedeći stavak 4.:

4. Zahtjevi u pogledu primitaka utvrđeni člancima 92., 94. i 95. ne primjenjuju se na konsolidiranoj osnovi na bilo koja od sljedećih društava:

- (a) društva kćeri koja imaju poslovni nastan u Uniji ako ta društva podliježu posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim instrumentima prava Unije;
- (b) društva kćeri koja imaju poslovni nastan u trećoj zemlji ako bi ta društva podlijegala posebnim zahtjevima u pogledu primitaka u skladu s ostalim instrumentima prava Unije ako su ti instrumenti uspostavljeni u Uniji”.

25.b Članak 111. zamjenjuje se sljedećim:

Članak 111.

Određivanje konsolidirajućeg nadzornog tijela

1. Ako je matično društvo matična kreditna institucija u državi članici ili matična kreditna institucija iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire to matično društvo ili matičnu kreditnu instituciju iz EU-a.

Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, a nijedno njegovo društvo kći nije kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje na pojedinačnoj osnovi nadzire to matično društvo ili matično investicijsko društvo iz EU-a.

Ako je matično društvo matično investicijsko društvo u državi članici ili matično investicijsko društvo iz EU-a, a barem je jedno njegovo društvo kći kreditna institucija, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije, ili ako postoji više kreditnih institucija, kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom.

2. Ako je matično društvo institucije matični financijski holding u državi članici, matični mješoviti financijski holding u državi članici, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo koje nadzire instituciju na pojedinačnoj osnovi.
3. Ako dvije ili više institucija koje su dobile odobrenje za rad u Uniji imaju isti matični financijski holding u državi članici, matični mješoviti financijski holding u državi članici, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi:
 - (a) nadležno tijelo kreditne institucije ako se u grupi nalazi samo jedna kreditna institucija;
 - (b) nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi nalazi više kreditnih institucija ili
 - (c) nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija.

4. Ako je potrebna konsolidacija u skladu s člankom 18. stavkom 3. ili stavkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadzor na konsolidiranoj osnovi provodi nadležno tijelo kreditne institucije s najvećom ukupnom bilancom ili, ako se u grupi ne nalazi nijedna kreditna institucija, nadležno tijelo investicijskog društva s najvećom ukupnom bilancom.
- 4.a Odstupajući od stavka 1. trećeg podstavka, stavka 3. točke (b) i stavka 4., ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi više od jedne kreditne institucije unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadzorno tijelo koje nadzire na pojedinačnoj bazi jednu ili više kreditnih institucija unutar grupe u kojoj je zbroj ukupnih bilanci tih nadziranih kreditnih institucija viši od onog kreditnih institucija koje bilo koje drugo nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj osnovi.
- Odstupajući od stavka 3. točke (c), ako nadležno tijelo nadzire na pojedinačnoj bazi više od jednog investicijskog društva unutar grupe, konsolidirajuće nadzorno tijelo jest nadležno tijelo koje nadzire na pojedinačnoj bazi jedno ili više investicijskih društava unutar grupe s najvišom skupnom ukupnom bilancom.
5. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu na temelju zajedničkog sporazuma izuzeti od primjene kriterije iz stavaka 1., 3. i 4. te imenovati drugo nadležno tijelo za provedbu nadzora na konsolidiranoj osnovi ako bi primjena tih kriterija bila neprimjerena, uzimajući u obzir dotične institucije i relativan značaj njihovih djelatnosti u relevantnim državama članicama ili potrebu da se osigura da isto nadležno tijelo kontinuirano provodi nadzor na konsolidiranoj razini. U takvim slučajevima matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a, matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili institucija s najvećom ukupnom bilancom, prema potrebi, imaju pravo da ih se sasluša prije nego nadležna tijela donesu odluku.

6. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju i EBA-u o svakom sporazumu u okviru stavka 5.
26. Članak 113. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 113.

Zajedničke odluke o bonitetnim zahtjevima za određenu instituciju

1. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a čine sve što je u njihovoj moći kako bi donijeli zajedničku odluku o sljedećem:
- (a) primjeni članaka 73. i 97. u svrhu određivanja adekvatnosti konsolidirane razine regulatornog kapitala grupe institucija s obzirom na njezin financijski položaj i profil rizičnosti, kao i zahtijevanu razinu regulatornog kapitala za primjenu članka 104. stavka 1. točke (a), na svaki subjekt iz grupe institucija, kao i na konsolidiranoj osnovi;
 - (b) mjerama za rješavanje svih važnih pitanja i važnih nalaza vezanih uz nadzor nad likvidnošću, kao i uz adekvatnost organizacije i postupanja s rizicima, kao što to zahtijeva članak 86., te u vezi s potrebom za zahtjevima za likvidnost za određenu instituciju u skladu s člankom 105. ove Direktive;
 - (c) svim nadzornim smjernicama o dodatnom regulatornom kapitalu utvrđenima u skladu s člankom 104.b stavkom 3.

2. Zajedničke odluke iz stavka 1. donose se:

- (a) za potrebe stavka 1. točke (a), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo drugim relevantnim nadležnim tijelima dostavi izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.a;
- (b) za potrebe stavka 1. točke (b), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavi izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe institucija, u skladu s člancima 86. i 105.;
- (c) za potrebe stavka 1. točke (c), u roku od četiri mjeseca nakon što konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavi izvješće koje sadrži procjenu rizika grupe institucija u skladu s člankom 104.b.

U zajedničkim odlukama s dužnom se pozornosti također razmatra procjena rizika društava kćeri, koju provode relevantna nadležna tijela u skladu s člancima 73., 97., 104.a i 104.b.

Zajedničke odluke iz stavka 1. točaka (a) i (b) iznose se i u potpunosti se obrazlažu u dokumentima koje konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnoj instituciji iz EU-a. U slučaju neslaganja konsolidirajuće nadzorno tijelo savjetuje se s EBA-om, na zahtjev bilo kojeg relevantnog nadležnog tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo može se savjetovati s EBA-om na vlastitu inicijativu.

3. Ako se ne donese takva zajednička odluka među nadležnim tijelima u rokovima iz stavka 2., odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. donosi na konsolidiranoj osnovi konsolidirajuće nadzorno tijelo, nakon pomnog razmatranja procjene rizika društava kćeri koju su provela relevantna nadležna tijela. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju donosi EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od četiri mjeseca ili nakon donošenja zajedničke odluke.

Odluku o primjeni članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. donose relevantna nadležna tijela odgovorna za nadzor nad društvima kćerima matične kreditne institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi nakon pomnog razmatranja mišljenja i ograda koje je iskazalo konsolidirajuće nadzorno tijelo. Ako se na kraju razdoblja iz stavka 2. bilo koje od relevantnih nadležnih tijela obratilo EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležna tijela odgađaju svoju odluku i čekaju odluku koju EBA donosi u skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Razdoblja iz stavka 2. smatraju se razdobljem mirenja u smislu te Uredbe. EBA donosi svoju odluku u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četiri mjeseca ili nakon donošenja zajedničke odluke.

Odluke se iznose i u potpunosti obrazlažu u dokumentu te uzimaju u obzir procjenu rizika, mišljenja i ograde ostalih nadležnih tijela iskazane tijekom razdoblja iz stavka 2.

Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja dokument svim relevantnim nadležnim tijelima i matičnoj instituciji iz EU-a.

Ako je od EBA-e zatražen savjet, sva nadležna tijela uzimaju u obzir njezin savjet i obrazlažu sva znatna odstupanja od njega.

4. Nadležna tijela u relevantnim državama članicama priznaju kao konačne i primjenjuju zajedničke odluke iz stavka 1. i odluke koje donose nadležna tijela ako nije donesena zajednička odluka iz stavka 3.

Zajedničke odluke iz stavka 1. i sve odluke donesene ako nije donesena zajednička odluka u skladu sa stavkom 3., ažuriraju se jednom godišnje ili, u iznimnim slučajevima, ako nadležno tijelo odgovorno za nadzor nad društvima kćerima matične institucije iz EU-a ili matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a podnese pisani i u potpunosti obrazložen zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu da ažurira odluku o primjeni članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. U tom drugom slučaju ažuriranje se može provoditi na bilateralnoj osnovi između konsolidirajućeg nadzornog tijela i nadležnog tijela koje je podnijelo zahtjev.

5. EBA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se osiguravaju jedinstveni uvjeti za primjenu postupka za donošenje zajedničke odluke iz ovog članka, s obzirom na primjenu članaka 73., 86. i 97., članka 104. stavka 1. točke (a), članka 104.b i članka 105. radi olakšavanja donošenja zajedničkih odluka.

EBA te nacрте provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 1. srpnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”.

26.a U članku 115. dodaje se novi stavak:

„3. Ako se konsolidirajuće nadzorno tijelo razlikuje od nadležnog tijela u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a ima poslovni nastan, sporazumi o usklađivanju i suradnji iz stavka 1. sklapaju se i s nadležnim tijelom države članice u kojoj matično društvo ima poslovni nastan.”

27. Članak 116. mijenja se kako slijedi:

(a) nakon stavka 1. umeće se novi stavak 1.a:

„1.a Radi olakšavanja zadaća iz članka 112. stavka 1., članka 114. stavka 1. i članka 115. stavka 1. konsolidirajuće nadzorno tijelo osniva kolegije nadzornih tijela i ako sva prekogranična društva kćeri matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a imaju svoja mjesta uprave u trećim zemljama, pod uvjetom da nadzorna tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima za povjerljivost koji su istovjetni zahtjevima iz poglavlja 1. odjeljka II. ove Direktive, i, ako je to primjenjivo, članaka 76. i 81. Direktive 2014/65/EU.”;

(b) u stavku 6. dodaje se sljedeći novi podstavak:

„Nadležno tijelo u državi članici u kojoj financijski holding ili mješoviti financijski holding koji je dobio odobrenje za rad u skladu s člankom 21.a ima poslovni nastan može sudjelovati u relevantnom kolegiju nadzornih tijela.”

28. U članku 119. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U skladu s člankom 21.a države članice donose sve potrebne mjere za uključivanje financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga u nadzor na konsolidiranoj osnovi.”

29. U članku 120. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se na mješoviti financijski holding primjenjuju istovjetne odredbe prema ovoj Direktivi i prema Direktivi 2009/138/EZ, posebno u smislu nadzora zasnovanog na procjeni rizika, konsolidirajuće nadzorno tijelo može, uz suglasnost nadzornog tijela grupe u sektoru osiguranja, na taj mješoviti financijski holding primjenjivati samo odredbe Direktive koje se odnose na najvažniji financijski sektor kako je definirano u članku 3. stavku 2. Direktive 2002/87/EZ.”.

29.a U članku 125. stavku 1. dodaje se sljedeći novi podstavak:

„Ako se na temelju članka 111. konsolidirajuće nadzorno tijelo grupe s matičnim mješovitim financijskim holdingom razlikuje od koordinacijskog tijela utvrđenog u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ, ta dva tijela surađuju u svrhu primjene ove Direktive i Uredbe (EU) 575/2013 na konsolidiranoj osnovi. Kako bi se olakšala i uspostavila učinkovita suradnja, konsolidirajuće nadzorno tijelo i koordinacijsko tijelo imaju pisane sporazume o usklađivanju i suradnji.”

29.b U članku 128. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. „protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju” znači regulatorni kapital koji institucija mora održavati u skladu s člankom 130.”

29.c Članci 129. i 130. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 129.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala

1. Države članice zahtijevaju od institucija da, osim redovnog osnovnog kapitala koji se održava radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. stavkom 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, održavaju zaštitni sloj za očuvanje kapitala u obliku redovnog osnovnog kapitala u iznosu od 2,5 % njihova ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunat u skladu s člankom 92. stavkom 3. te Uredbe na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, kao što se primjenjuje u skladu s dijelom prvim glave II. te Uredbe.
2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjevâ iz tog stavka ako to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni takvog izuzeća u potpunosti je obrazložena i sadrži objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koja se izuzimaju.

Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju ESRB. ESRB prosljeđuje obavijesti Komisiji, EBA-i te nadležnim i imenovanim tijelima država članica kojih se to tiče.

3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo.

4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih ili srednjih društava u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzetnika, malih i srednjih poduzetnika (1).
5. Institucije se ne koriste redovnim osnovnim kapitalom koji se održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka za ispunjavanje bilo kojih od zahtjeva određenih člankom 104.a i smjernicama određenima člankom 104.b.
6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.

Članak 130.

Zahtjev za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju

1. Države članice zahtijevaju od institucija da održavaju protuciklički zaštitni sloj kapitala specifičan za instituciju koji je istovjetan njihovom ukupnom iznosu izloženosti riziku, izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pomnoženom s ponderiranim prosjekom stopa protucikličkog zaštitnog sloja izračunatim u skladu s člankom 140. ove Direktive na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, kako se primjenjuje u skladu s dijelom prvim, glavom II. te Uredbe.
2. Odstupajući od stavka 1., država članica može izuzeti mala i srednja investicijska društva iz zahtjevâ iz tog stavka ako to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava te države članice.

Odluka o primjeni takvog izuzeća u potpunosti je obrazložena i sadrži objašnjenje o tome zašto to izuzeće ne ugrožava stabilnost financijskog sustava države članice i točnu definiciju malih i srednjih investicijskih društava koje se izuzimaju.

Države članice koje odluče primijeniti takvo izuzeće o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijesti Komisiji, EBA-i i nadležnim i imenovanim tijelima država članica kojih se to tiče.

3. Za potrebe stavka 2., država članica imenuje tijelo odgovorno za primjenu ovog članka. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo.
4. Za potrebe stavka 2., investicijska društva svrstavaju se u kategoriju malih i srednjih društava u skladu s Preporukom 2003/361/EZ.
5. Institucije ispunjavaju zahtjev određen stavkom 1. redovnim osnovnim kapitalom, koji se dodaje na redovni osnovni kapital koji se drži radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. stavkom 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, na zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala prema članku 129. ove Direktive i bilo koji zahtjev određen člankom 104. ove Direktive.
6. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.”
30. Članak 131. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 131.

Globalne i ostale sistemski važne institucije

1. Države članice imenuju tijelo odgovorno za utvrđivanje, na konsolidiranoj osnovi, globalnih sistemski važnih institucija (GSV institucije) i na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi, ovisno o slučaju, ostalih sistemski važnih institucija (OSV institucije) kojima je izdano odobrenje za rad u njihovim jurisdikcijama. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo. Države članice mogu imenovati više od jednog tijela.

GSV institucija jedna je od sljedećih:

- (a) grupa koju vodi matična institucija iz EU-a ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a ili
- (b) institucija koja nije društvo kći matične institucije iz EU-a, matičnog financijskog holdinga iz EU-a ili matičnog mješovitog financijskog holdinga iz EU-a.

OSV institucije mogu biti ili institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a, matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a, matična institucija u državi članici, matični financijski holding u državi članici ili matični mješoviti financijski holding u državi članici.

2. Metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:
 - (a) veličini grupe;
 - (b) povezanosti grupe s financijskim sustavom;
 - (c) zamjenjivosti usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa;

- (d) složenosti grupe;
- (e) prekograničnoj aktivnosti grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između država članica i između određene države članice i treće zemlje.

Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja.

Tom se metodologijom osigurava ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., čime se omogućava utvrđivanje GSV institucija i njihovo svrstavanje u potkategorije kako je opisano u stavku 9.

2.a Dodatna metodologija za utvrđivanje GSV institucija temelji se na sljedećim kategorijama:

- (a) kategorijama iz stavka 2. točaka od (a) do (d);
- (b) prekograničnoj aktivnosti grupe, isključujući aktivnosti grupe u državama članicama sudionicama kako je definirano u članku 4. Uredbe (EU) br. 806/2014.

Svakoj kategoriji dodjeljuje se jednak ponder i svaka od njih sastoji se od mjerljivih pokazatelja. Za kategorije iz točke (a) pokazatelji su jednaki kao i odgovarajući pokazatelji određeni u skladu sa stavkom 2.

Dodatnom metodologijom za utvrđivanje osigurava se dodatna ukupna ocjena za svaki ocijenjeni subjekt iz stavka 1., na temelju koje nadležna ili imenovana tijela mogu poduzeti jednu od mjera iz stavka 10. točke (c).

3. OSV institucije utvrđuju se u skladu sa stavkom 1. Sistemska važnost ocjenjuje se na temelju barem jednog od sljedećih kriterija:

- (a) veličine;
- (b) značaja za gospodarstvo Unije ili relevantne države članice;
- (c) značaja prekogranične aktivnosti;
- (d) povezanosti institucije ili grupe s financijskim sustavom.

Nakon savjetovanja s ESRB-om EBA do 1. siječnja 2015. objavljuje smjernice o kriterijima za određivanje uvjeta za primjenu ovog stavka vezano uz ocjenu OSV institucija. Tim se smjernicama uzima u obzir međunarodne okvire za domaće sistemski važne institucije te posebnosti Unije i država.

- 4. Svaka GSV institucija održava, na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj za GSV instituciju koji odgovara potkategoriji u koju je GSV institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnoga osnovnoga kapitala i nastavlja se na njega.
- 5. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svih OSV institucija, na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, ovisno o slučaju, da održavaju zaštitni sloj za OSV instituciju u visini do 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, vodeći računa o kriterijima za utvrđivanje OSV institucija. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.
- 5.a Podložno odobrenju Komisije kako je opisano u nastavku, nadležno tijelo ili imenovano tijelo može zahtijevati od svih OSV institucija, na konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi ili pojedinačnoj osnovi, ovisno o slučaju, da održavaju zaštitni sloj za OSV instituciju u visini do 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatom u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

U roku od mjesec dana od obavijesti iz stavka 7., ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti zaštitnog sloja za OSV institucije. EBA može također dostaviti Komisiji svoje mišljenje o zaštitnom sloju u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U roku od dva mjeseca od primitka mišljenja ESRB-a, Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako se uvjeri da zaštitni sloj za OSV institucije ne dovodi do nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvarajući zapreku ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi provedbeni akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo za donošenje predložene mjere.

6. Kada zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće:
 - (a) zaštitni sloj za OSV instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;
 - (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo najmanje jednom godišnje mora provjeriti zaštitni sloj za OSV instituciju.
7. Prije određivanja ili ponovnog određivanja zaštitnog sloja za OSV instituciju, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje ESRB mjesec dana prije objave odluke iz stavka 5. i obavješćuje ESRB tri mjeseca prije objave odluke nadležnog tijela ili imenovanog tijela iz stavka 5.a. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijesti Komisiji, EBA-i i nadležnim i imenovanim tijelima država članica. U toj se obavijesti detaljno navodi:

- (a) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za OSV instituciju vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;
 - (b) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV instituciju na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;
 - (c) stopa zaštitnog sloja za OSV instituciju koju država članica želi odrediti.
8. Ne dovodeći u pitanje članak 133. i stavak 5. ovog članka, kada je OSV institucija društvo kći GSV institucije ili OSV institucije koja je ili institucija ili grupa koju vodi matična institucija iz EU-a i na koju se odnosi primjena zaštitnog sloja za OSV instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj razini za OSV instituciju nije manji od sljedećih vrijednosti:
- (a) zbroja veće od stopa zaštitnog sloja za GSV instituciju ili zaštitnog sloja za OSV instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj razini i od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i
 - (b) 3 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili stope koju je Komisija odobrila za primjenu na grupu na konsolidiranoj razini u skladu sa stavkom 5.a.

9. Postoji barem pet potkategorija GSV institucija. Najniža granica i granice između svake pojedine potkategorije utvrđuju se na temelju ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV institucija iz stavka 2. Granične ocjene između susjednih potkategorija jasno su definirane i poštuju načelo stalnog linearnog povećanja sistemskog značaja, između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za dodatnim redovnim osnovnim kapitalom, uz iznimku najviše potkategorije. Za potrebe ovog stavka, sistemski značaj jest očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV institucije na globalno financijsko tržište. Najnižoj potkategoriji dodjeljuje se zaštitni sloj za GSV instituciju u visini od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a zaštitni sloj koji se dodjeljuje svakoj potkategoriji uvećava se za najmanje 0,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.
10. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 9. i upotrebljavajući podkategorije i granične ocjene iz stavka 9., nadležno tijelo ili imenovano tijelo može u provođenju dobrog prosuđivanja nadzornog tijela:
- (a) prerasporediti GSV instituciju iz niže potkategorije u višu potkategoriju;
 - (b) rasporediti subjekt iz stavka 1. koji ima ukupnu ocjenu iz stavka 2. nižu od granične ocjene najniže potkategorije u tu potkategoriju ili u višu potkategoriju, te ga na taj način odrediti kao GSV instituciju.

(c) uzimajući u obzir jedinstveni sanacijski mehanizam, na temelju dodatne ukupne ocjene iz stavka 2.a:

- i. prerasporediti GSV instituciju iz više potkategorije u nižu potkategoriju ili
- ii. dodijeliti GSV instituciji zaštitni sloj za GSV instituciju niži od 1 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da je dodatna ukupna ocjena niža od granične ocjene najniže podkategorije.

11. [] .

12. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo dostavlja ESRB-u nazive GSV institucija i OSV institucija i navodi potkategorije u koje su svrstane GSV institucije. Obavijest sadrži potpune razloge zašto se dobro prosuđivanje provodi ili ne provodi u skladu sa stavkom 10. točkama a., b. i c. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijesti Komisiji i EBA-i te javno objavljuje njihove nazive. Nadležna tijela ili imenovana tijela javno objavljuju potkategorije u koje su svrstane GSV institucije.

Nadležno tijelo ili imenovano tijelo jednom godišnje provjerava utvrđivanje GSV i OSV institucija i svrstavanje GSV institucija u potkategorije i o rezultatu obavješćuje dotičnu sistemski važnu instituciju i ESRB koji bez odgode prosljeđuje rezultate Komisiji i EBA-i. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo objavljuju javnosti ažurirani popis utvrđenih sistemski važnih institucija i potkategorije u koje su svrstane sve utvrđene GSV institucije.

13. Sistemski važne institucije ne upotrebljavaju redovni osnovni kapital koji se drži za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 4. i 5. za ispunjavanje bilo kojeg od zahtjeva određenih člankom 92. stavkom 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i člancima 104.a, 129., 130., 133. i 134. ove Direktive i bilo koje smjernice određene člankom 104.b ove Direktive.
14. Kada grupa, na konsolidiranoj osnovi, podliježe zaštitnom sloju za GSV instituciju i zaštitnom sloju za OSV instituciju, primjenjuje se viši zaštitni sloj.
15. Kada institucija podliježe zaštitnom sloju za sistemski rizik, utvrđenom u skladu s člankom 133., to se dodaje zaštitnom sloju za OSV instituciju ili zaštitnom sloju za GSV instituciju koji se primjenjuje u skladu s ovim člankom.

Ako bi zbroj zaštitnog sloja za sistemski rizik kako je izračunan za potrebe članka 133. stavka 12., 13. ili 14. ove Direktive i stope zaštitnog sloja za ODV instituciju ili zaštitnog sloja za GSV instituciju kojoj ta ista institucija podliježe bio viši od 5 %, primjenjuje se postupak utvrđen u stavku 5.a.

16. []
17. Kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne tumači kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i zbroja zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.

18. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže utvrđuju, za potrebe ovog članka, metodologije u skladu s kojom nadležno tijelo ili imenovano tijelo utvrđuje instituciju ili grupu koju vodi matična institucija iz EU-a ili matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a kao GSV instituciju i kojima se pobliže utvrđuje metodologija za definiranje potkategorija i svrstavanja GSV institucija u potkategorije na temelju njihova sistemskog značaja, uzimajući u obzir sve međunarodno dogovorene standarde. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 30. lipnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog i drugog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”

- 30.a Članci 133. i 134. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 133.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Svaka država članica može uvesti zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala za financijski sektor ili jednu ili više podskupina tog sektora za sve ili podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 8., s ciljem sprečavanja i ublažavanja sistemskih ili makrobonitetnih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013 i člankom 131. ove Direktive, i to u smislu rizika poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u određenoj državi članici.

1.a Institucije izračunavaju zaštitni sloj za sistemski rizik („B_{SR}”) kako slijedi:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

pri čemu je:

i = indeks koji označuje podskupinu izloženosti kako je definirano u stavku 8.;

r^T = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na ukupan iznos izloženosti riziku institucije;

E^T = ukupni iznos izloženosti riziku institucije izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

r^i = stopa zaštitnog sloja primjenjiva na iznos izloženosti riziku podskupina izloženosti i , kako je navedeno u stavku 8.;

E^i = iznos izloženosti riziku institucije za podskupinu izloženosti i izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Za potrebe stavka 1. država članica imenuje tijelo odgovorno za određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i utvrđivanje izloženosti i podskupina institucija na koje se on primjenjuje. To je tijelo nadležno tijelo ili imenovano tijelo.
3. Za potrebe stavka 1. relevantno nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, može tražiti od institucija da osim redovnog osnovnog kapitala koji se održava radi ispunjavanja kapitalnog zahtjeva određenog člankom 92. stavkom 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 održavaju zaštitni sloj za sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala izračunan u skladu sa stavkom 1.a, na pojedinačnoj, konsolidiranoj ili potkonsolidiranoj osnovi, kao što se primjenjuje u skladu s dijelom prvim glave II. te Uredbe.
4. Institucije se ne koriste redovnim osnovnim kapitalom koji se održava za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 3. za ispunjavanje bilo kojeg od zahtjeva određenih člankom 92. stavkom 1. točkama od (a) do (c) Uredbe (EU) 575/2013 i člancima 104.a, 129., 130. i 131. ove Direktive i bilo koje smjernice određene člankom 104.b ove Direktive.
5. ☐
6. Kada je institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV institucija ili OSV institucija, to se nikada ne tumači kao da ta institucija, na pojedinačnoj osnovi, podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj koji je niži od zbroja zaštitnog sloja za očuvanje kapitala, protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, zaštitnog sloja za OSV instituciju i zaštitnog sloja za sistemski rizik koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na nju.
7. ☐
8. Zaštitni sloj za sistemski rizik može se primijeniti na:
 - (a) sve izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj;

- (b) sljedeće sektorske izloženosti u državi članici koja određuje taj zaštitni sloj:
 - i. sve izloženosti prema stanovništvu u odnosu na fizičke osobe osigurane stambenim nekretninama;
 - ii. sve izloženosti prema pravnim osobama osigurane hipotekama na poslovnim nekretninama;
 - iii. sve izloženosti prema pravnim osobama isključujući one određene u točki ii.;
 - iv. sve izloženosti prema fizičkim osobama isključujući one određene u točki i.;
- (c) sve izloženosti u drugim državama članicama, u skladu sa stavcima 14. i 17.;
- (d) sektorske izloženosti, kako su utvrđene u točki (b), u drugim državama članicama samo kako bi se omogućilo priznavanje stope zaštitnog sloja koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134.;
- (e) izloženosti u trećim zemljama;
- (f) podsektore bilo koje od kategorija izloženosti utvrđenih u točki (b) ovog stavka.

8.a Nakon savjetovanja s ESRB-om EBA do [30. lipnja 2020.] objavljuje smjernice o odgovarajućim podsektorima izloženosti na koje nadležno tijelo ili imenovano tijelo može primijeniti zaštitni sloj za sistemski rizik u skladu sa stavkom 8., točkom (f).

9. Zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje se na sve izloženosti, ili na podskupinu izloženosti kako je navedeno u stavku 8., svih institucija ili na jednu ili više podskupina tih institucija za koje su tijela dotične države članice nadležna u skladu s ovom Direktivom i utvrđuje se postupnim ili ubrzanim stupnjevima prilagodbe od 0,5 postotnih bodova. Moguće je uvesti različite zahtjeve za različite podskupine institucija i izloženosti.

10. Kada se zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za sistemski rizik, nadležno tijelo ili imenovano tijelo poštuje sljedeće:
- (a) zaštitni sloj za sistemski rizik ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta;
 - (b) nadležno tijelo ili imenovano tijelo mora provjeriti zaštitni sloj za sistemski rizik najmanje svake druge godine.
 - (c) zaštitni sloj za sistemski rizik ne primjenjuje se na rizike obuhvaćene okvirom iz članka 131.
11. Nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, obavješćuje ESRB mjesec dana prije objavljivanja odluke iz stavka 15. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijesti Komisiji, EBA-i i nadležnim i imenovanim tijelima država članica kojih se to tiče. Ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na izloženosti u trećim zemljama, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, također obavješćuje ESRB, a ESRB prosljeđuje obavijest nadzornim tijelima tih trećih zemalja. U toj se obavijesti detaljno navode:
- (a) sistemski ili makrobonitetni rizik u državi članici;
 - (b) razlozi zbog kojih veličina sistemskih ili makrobonitetnih rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava na nacionalnoj razini te opravdava stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik;
 - (c) obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da će zaštitni sloj za sistemski rizik vjerojatno biti učinkovit i razmjeran za ublažavanje rizika;

- (d) ocjena vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za sistemski rizik na unutarnje tržište, na temelju informacija koje su dostupne državi članici;
 - (e) obrazloženje razloga zbog kojih postojeća mjera u okviru članka 130. neće biti dovoljna za rješavanje pitanja utvrđenih makrobonitetnih ili sistemskih rizika, uzimajući u obzir relativnu učinkovitost te mjere;
 - (f) stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koje nadležno ili imenovano tijelo, prema potrebi, želi zahtijevati i na koje izloženosti se stopa ili stope primjenjuju i institucije koje podliježu zahtjevima u pogledu stope ili stopa;
 - (g) ako se stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti, obrazloženje razloga zbog kojih tijelo smatra da se zaštitnim slojem za sistemski rizik ne udvostručuje funkcioniranje zaštitnog sloja za OSV instituciju predviđenog člankom 131. ove Direktive.
12. Ako se određivanjem ili ponovnim određivanjem stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za nijednu od kategorija izloženosti navedenih u stavku 8. koje podliježu zaštitnom sloju za sistemski rizik ne određuje stopa kombiniranog zaštitnog sloja za sistemski rizik viša od 3 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, slijedi postupke utvrđene u članku 11. o obavješćivanju ESRB-a mjesec dana prije objave odluke iz stavka 15.

Za potrebe ovog stavka, priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik koju je odredila druga država članica u skladu s člankom 134. ne uračunava se u prag od 3 %.

13. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju od kategorija izloženosti navedenih u stavku 8. koje podliježu zaštitnom sloju za sistemski rizik za posljedicu ima stopu kombiniranog zaštitnog sloja za sistemski rizik na razini između 3 % i 5 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo države članice koja određuje taj zaštitni sloj traži mišljenje Komisije. Komisija dostavlja svoje mišljenje u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva. Kada je mišljenje Komisije negativno, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, države članice koja određuje taj zaštitni sloj poštuje to mišljenje ili navodi razloge za nepoštivanje tog mišljenja. Kada je institucija na koju se primjenjuje jedna ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik društvo kćeri čije matično društvo ima poslovni nastan u drugoj državi članici, nadležno tijelo ili imenovano tijelo obavješćuje tijela te države članice, Komisiju i ESRB.

U roku od mjesec dana od obavijesti, Komisija i ESRB izdaju preporuku o mjerama poduzetima u skladu s ovim stavkom.

Kada se tijela društva kćeri i matičnog društva ne slažu o stopi ili stopama zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjivima na tu instituciju ili u slučaju negativne preporuke Komisije i ESRB-a, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, mogu se obratiti EBA-i i tražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Odluka o određivanju stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za te izloženosti suspendira se dok EBA ne donese odluku.

Ako odluka o određivanju jedne ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik podrazumijeva smanjenje u odnosu na prethodno određenu stopu ili stope zaštitnog sloja ili podrazumijeva da promjene nema, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, poštuje samo postupke utvrđene u stavku 11.

14. Ako određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik za bilo koju od kategorija izloženosti navedenih u stavku 8. za posljedicu ima stopu kombiniranog zaštitnog sloja za sistemski rizik višu od 5 % za bilo koju od tih izloženosti, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, traži odobrenje Komisije prije provedbe zaštitnog sloja za sistemski rizik. U roku od mjesec dana od obavijesti iz stavka 11., ESRB dostavlja Komisiji mišljenje o primjerenosti stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik. EBA može također dostaviti Komisiji svoje mišljenje o stopi ili stopama tog zaštitnog sloja u skladu s člankom 34. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U roku od dva mjeseca od primitka mišljenja ESRB-a, Komisija, uzimajući u obzir ocjenu ESRB-a i EBA-e, ako je to relevantno, te ako se uvjeri da stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik ne dovode do nerazmjernih nepovoljnih utjecaja na cijeli financijski sustav drugih država članica ili njegove dijelove ili na financijski sustav Unije kao cjeline, stvarajući zapreku ispravnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, donosi provedbeni akt kojim ovlašćuje nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, za donošenje predložene mjere.

Ako odluka o određivanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik podrazumijeva smanjenje u odnosu na prethodno određenu stopu zaštitnog sloja ili podrazumijeva da promjene nema, nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, poštuje samo postupke utvrđene u stavku 11.

15. Svako nadležno tijelo ili imenovano tijelo, kako je primjenjivo, najavljuje određivanje ili ponovno određivanje jedne ili više stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik objavom na odgovarajućoj internetskoj stranici. Ta najava sadrži barem sljedeće informacije:
- (a) stopu ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik;
 - (b) institucije na koje se zaštitni sloj za sistemski rizik primjenjuje;
 - (b.1) izloženosti na koje se stopa ili stope zaštitnog sloja za sistemski rizik primjenjuju;
 - (c) obrazloženje za određivanje ili ponovno određivanje stope ili stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik;
 - (d) datum od kojega institucije moraju primijeniti određivanje ili ponovno određivanje zaštitnog sloja za sistemski rizik i
 - (e) nazive zemalja kada se izloženosti u tim zemljama priznaju u zaštitnom sloju za sistemski rizik.

Kada bi objavljivanje iz točke (c) moglo ugroziti stabilnost financijskog sustava, informacije iz točke (c) ne uključuju se u najavi.

16. Ako institucija ne uspije u potpunosti ispuniti zahtjev iz stavka 1. ovog članka, na nju se primjenjuju ograničenja raspodjele iz članka 141. stavaka 2. i 3.

Kada primjena tih ograničenja raspodjele dovede do nezadovoljavajućeg poboljšanja u redovnom osnovnom kapitalu institucije u svjetlu relevantnog sistemskog rizika, nadležna tijela mogu poduzeti dodatne mjere u skladu s člankom 64.

17. Kada nadležno tijelo ili imenovano tijelo, prema potrebi, odluči odrediti zaštitni sloj na temelju izloženosti u drugim državama članicama, zaštitni sloj određuje se u istom iznosu na sve izloženosti u Uniji, osim ako je nadležni sloj određen kako bi se priznala stopa zaštitnog sloja za sistemski rizik koji je odredila druga država članica u skladu s člankom 134.

Članak 134.

Priznavanje stope zaštitnog sloja za sistemski rizik

1. Ostale države članice mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik koja je određena u skladu s člankom 133. i mogu primjenjivati tu stopu zaštitnog sloja kapitala na domaće institucije za izloženosti u državi članici koja određuje tu stopu zaštitnog sloja kapitala.
2. Ako države članice priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije o tome obavješćuju ESRB. ESRB bez odgode prosljeđuje obavijesti Komisiji, EBA-i i državi članici koja određuje tu stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.
3. Pri odlučivanju o priznavanju stope zaštitnog sloja za sistemski rizik, država članica uzima u obzir informacije koje joj je dostavila država članica koja određuje tu stopu zaštitnog sloja u skladu s člankom 133. stavcima 11., 12. ili 13.
- 3.a Ako države članice priznaju stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik za domaće institucije, taj zaštitni sloj za sistemski rizik može se dodati zaštitnom sloju za sistemski rizik koji se primjenjuje u skladu s člankom 133. pod uvjetom da se zaštitnim slojevima rješavaju različiti rizici. Ako se zaštitnim slojevima rješavaju isti rizici, primjenjuje se samo viši zaštitni sloj.

4. Država članica koja određuje stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik u skladu s člankom 133. može tražiti od ESRB-a izdavanje preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica koje mogu priznati stopu zaštitnog sloja za sistemski rizik.

30.b Članak 136. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 136.

Određivanje stopa protucikličkog zaštitnog sloja

1. Svaka država članica imenuje tijelo javne vlasti („imenovano tijelo”) koje je odgovorno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za tu državu članicu.
2. Svako imenovano tijelo za svako tromjesečje izračunava smjernicu za zaštitni sloj, kao referenciju kojom se vodi pri donošenju procjene o određivanju stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. Smjernica za zaštitni sloj odražava, na smislen način, kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernoga kreditnog rasta u državi članici te uzima u obzir specifične karakteristike nacionalnoga gospodarstva. Smjernica za zaštitni sloj temelji se na odstupanju omjera kredita i BDP-a od njegova dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, među ostalim:
 - (a) pokazatelj rasta razine kredita unutar te države i, posebno, pokazatelj promjena u omjeru kredita odobrenih u toj državi članici i BDP-a;
 - (b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b).

3. Svako imenovano tijelo ocjenjuje primjerenost stope protucikličkog zaštitnog sloja za svoju državu članicu na tromjesečnoj osnovi i prema potrebi određuje ili prilagođava stopu zaštitnog sloja. Pritom uzima u obzir:
- (a) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) sve važeće smjernice koje donosi ESRB u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkama (a), (c) i (d) i sve preporuke koje izdaje ESRB o određivanju stope zaštitnog sloja;
 - (c) ostale varijable koje imenovano tijelo smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.
4. Stopa protucikličkog zaštitnog sloja, izražena kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 institucija koje imaju kreditne izloženosti u toj državi članici, iznosi između 0 % i 2,5 %, pri čemu se kalibrira u stupnjevima od 0,25 postotnih bodova ili višekratnicima od 0,25 postotna boda. Kada je to opravdano na temelju razmatranja iz točke 3., imenovano tijelo može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja višu od 2,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe iz članka 140. stavka 2. ove Direktive.

5. Kada imenovano tijelo prvi put odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja veću od nule, ili ako nakon toga imenovano tijelo poveća tada važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, također određuje datum od kojeg institucije moraju primjenjivati taj povećani zaštitni sloj za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju. Taj datum nije kasniji od 12 mjeseci od datuma na koji je najavljeno povećanje zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 7. Ako je taj datum kraći od 12 mjeseci od najave povećanja zaštitnog sloja, taj kraći rok za primjenu opravdan je izvanrednim okolnostima.
6. Ako imenovano tijelo smanji postojeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja, bez obzira na to je li ona smanjena na nulu ili ne, ono također odlučuje o okvirnom razdoblju za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje zaštitnog sloja. Međutim, to okvirno razdoblje ne obvezuje imenovano tijelo.
7. Svako imenovano tijelo najavljuje tromjesečno ocjenjivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja, i prema potrebi preispitivanje, objavom na svojim internetskim stranicama. Ta najava sadrži barem sljedeće informacije:
 - (a) primjenjivu stopu protucikličkog zaštitnog sloja;
 - (b) relevantni omjer kredita i BDP-a i njegovo odstupanje od dugoročnog trenda;
 - (c) smjernicu za zaštitni sloj izračunatu u skladu sa stavkom 2.;
 - (d) obrazloženje za tu stopu zaštitnog sloja;
 - (e) ako je stopa zaštitnog sloja povećana, datum od kojeg institucije moraju primjenjivati tu povećanu stopu zaštitnog sloja za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala specifičnog za instituciju;

- (f) ako datum naveden u točki (e) nastupa prije isteka razdoblja od 12 mjeseci od datuma najave iz ovog stavka, pozivanje na izvanredne okolnosti koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu;
- (g) ako je stopa zaštitnog sloja smanjena, okvirno razdoblje za vrijeme kojeg se ne očekuje povećanje stope zaštitnog sloja kapitala, zajedno s obrazloženjem tog razdoblja.

Imenovana tijela poduzimaju sve razumne mjere za usklađivanje vremenskog okvira ove najave.

Imenovana tijela obavješćuju ESRB o svakom povećanju ili smanjenju stope protucikličkog zaštitnog sloja i o traženim informacijama navedenima u točkama od (a) do (g). ESRB na svojim internetskim stranicama objavljuje sve tako priopćene stope zaštitnog sloja kapitala i povezane informacije.”

31. U članku 141. stavci od 1. do 6. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za kombinirani zaštitni sloj ne obavlja raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom ako bi to smanjilo redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj izračunava najveći raspodjeljivi iznos (NRI) u skladu sa stavkom 4. i obavješćuje nadležno tijelo o tom NRI-ju.

Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije nego što izračuna NRI:

- (a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;
- (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;
- (c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

3. Ako institucija ne ispuni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ili ga premaši, ona ne obavlja raspodjelu iznosa većeg od NRI-ja, izračunatog u skladu sa stavkom 4., putem neke od aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c).

4. Institucije izračunavaju NRI množenjem zbroja izračunatog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. NRI se umanjuje za svaku aktivnost iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c).

5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

- (a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

uvećano za

- (b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor se određuje na sljedeći način:

- (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje ni jednog od kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;

- (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje ni jednog od kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;
- (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;
- (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunatog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n ” označuje redni broj odnosnog kvartila distribucije.”

32. Umeće se sljedeći članak 141.a:

„Članak 141.a

Neispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj

Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj za potrebe članka 141. ako iznos i kvaliteta regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza kojima ta institucija raspolaže nisu dostatni za to da se istodobno ispune zahtjev iz članka 128. stavka 6. i svaki od sljedećih zahtjeva:

- (a) iz članka 92. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive;
- (b) iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive;

- (c) iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 te zahtjev iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive.”

32.a Sljedeći novi članci 141.b i 141.c umeću se nakon članka 141.a:

„Članak 141.b

Ograničenje raspodjela u slučaju neispunjavanja zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge

1. Institucija koja ispunjava zahtjeve za zaštitni sloj omjera financijske poluge u skladu s člankom 92. stavkom 1.a Uredbe (EU) 575/2013 ne obavlja raspodjelu u vezi s osnovnim kapitalom ako bi to smanjilo osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge.
2. Institucija koja ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunava najveći raspodjeljivi iznos (NRI) u vezi s omjerom financijske poluge u skladu sa stavkom 4. i obavješćuje nadležno tijelo o tom NRI-ju u vezi s omjerom financijske poluge.

Ako se primjenjuje prvi podstavak, institucija ne poduzima ni jednu od sljedećih aktivnosti prije nego što izračuna NRI u vezi s omjerom financijske poluge:

- (a) raspodjelu u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;
- (b) stvaranje obveze isplate varijabilnog primitka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatu varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;
- (c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

3. Ako institucija ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge ili ga premaši, ona ne obavlja raspodjelu iznosa većeg od NRI-ja u vezi s omjerom financijske poluge, izračunatog u skladu sa stavkom 4., putem neke od aktivnosti iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c).
4. Institucije izračunavaju NRI u vezi s omjerom financijske poluge množenjem zbroja izračunatog u skladu sa stavkom 5. faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. NRI u vezi s omjerom financijske poluge umanjuje se za svaku aktivnost iz stavka 2., drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c).
5. Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:
 - (a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

uvećano za

- (b) dobiti tekuće godine ostvarene na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je umanjena za svaku raspodjelu dobiti ili svako plaćanje u vezi s aktivnostima iz ovog članka stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

6. Faktor iz stavka 4. određuje na sljedeći način:

- (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunate u skladu s člankom 429. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u prvi (odnosno najniži) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0;
- (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunate u skladu s člankom 429. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u drugi kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,2;
- (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunate u skladu s člankom 429. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u treći kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,4;

- (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne koristi za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 te iz članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, iskazan kao postotni udio mjere ukupne izloženosti izračunate u skladu s člankom 429. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 pripada u četvrti (odnosno najviši) kvartil zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge, faktor iznosi 0,6.

Donje i gornje granice svakog kvartila zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n ” označuje redni broj odnosnog kvartila.”

7. Ograničenja koja su određena ovim člankom primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako obustava plaćanja ili neprovođenje plaćanja ne predstavljaju nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjeta za postupak u skladu s relevantnim propisima koji uređuju insolventnost stečajnog postupka u skladu s relevantnim propisima kojima se uređuje insolventnost, a koji se primjenjuju na instituciju.

8. Ako institucija ne ispuni zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge i namjerava raspodijeliti neku od svoje raspoložive dobiti ili poduzeti neku radnju iz stavka 2. drugog podstavka točaka (a), (b) i (c), ona obavješćuje nadležno tijelo i pruža informacije navedene u članku 141. stavku 8. Direktive o kapitalnim zahtjevima, uz iznimku točke (a) podtočke iii. i NRI u vezi s omjerom financijske poluge izračunan u skladu sa stavkom 4.
9. Institucije održavaju sustave kojima osiguravaju točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i NRI-ja u vezi s omjerom financijske poluge te mogu dokazati tu točnost na zahtjev nadležnog tijela.
10. Za potrebe stavaka 1. i 2. raspodjela u vezi s osnovnim kapitalom uključuje sve stavke navedene u članku 141. stavku 10.

Članak 141.c

Neispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge

Smatra se da institucija ne ispunjava zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge za potrebe članka 141.b ako nema osnovni kapital u iznosu potrebnom za istodobno ispunjavanje zahtjeva utvrđenog u članku 92. stavku 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke d. Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104. stavka 1. točke (a) ove Direktive pri rješavanju rizika prekomjerne financijske poluge koji nije dostatno pokriven člankom 92. stavkom 1. točkom (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.”

32.b Članak 142. stavak 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako institucija ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, ili, ako je to primjenjivo, zahtjev za zaštitni sloj omjera financijske poluge, ona izrađuje plan za očuvanje kapitala i dostavlja ga nadležnom tijelu najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da neće uspjeti ispuniti taj zahtjev, osim ako nadležno tijelo ne odobri produžetak tog roka na deset dana.”

33. []

34. U članku 146. briše se točka (a).

34.a Nakon članka 159. umeće se sljedeće novo poglavlje:

„POGLAVLJE 1.a Direktiva o kapitalnim zahtjevima

Prijelazne odredbe o financijskim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima

Članak 159.a

Prijelazne odredbe o odobravanju financijskih holdinga i mješovitih financijskih holdinga

Matični financijski holdinzi i matični mješoviti financijski holdinzi koji već postoje [datum stupanja na snagu ove Direktive] podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 21.a ove Direktive u roku od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive]. Ako financijski holding ili mješoviti financijski holding ne podnese zahtjev za odobrenje u roku od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive], poduzimaju se odgovarajuće mjere u skladu s člankom 21.a stavkom 5.

Tijekom prijelaznog razdoblja za primjenu kako je navedeno u prvom podstavku, nadležna tijela imaju sve potrebne nadzorne ovlasti u skladu s ovom Direktivom koja su im dodijeljena u vezi s financijskim holdinzima ili mješovitim financijskim holdinzima podložno odobrenju u skladu s člankom 21.a za potrebe nadzora na konsolidiranoj osnovi.”

35. U članku 161. dodaje se sljedeći stavak 10.:

„10. Komisija do 31. prosinca 2023. preispituje provedbu i primjenu nadzornih ovlasti iz članka 104. stavka 1. točaka (j) i (l) i izvješćuje o tome te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. ”

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Države članice te odredbe primjenjuju od [18 mjeseci + jedan dan nakon stupanja na snagu ove Direktive]. Međutim, odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama iz članka 1. točaka 13. i 18., koje sadržavaju izmjene članaka 84. i 98. Direktive 2013/36/EU, primjenjuju se od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive], a odredbe potrebne za usklađivanje s izmjenama iz točaka 32.a i 32.b primjenjuju se od 1. siječnja 2022.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik
